

รายงานการประชุม
ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย
ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖

วันศุกร์ที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เวลา ๐๙.๓๐ น.

ณ ห้องประชุม ๓๕๒ ชั้น ๕ อาคาร ๓
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ผู้มาประชุม

๑. นายประชา	เตรัตน	หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย
๒. นายกำธร	ถาวรสถิตย์	ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๕ และ ๗
๓. นายณัฐพลชัย	วิเชียรเพริศ	ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๑๓
๔. นายธานี	สามารถกิจ	ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๔
๕. นายเสริม	ไชยณรงค์	ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๑๐ และ ๑๔
๖. นายประดิษฐ์	สุคนธสวัสดิ์	ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๘ และ ๑๒
๗. นายนิสิต	จันทร์สมวงศ์	ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๑ และ ๑๘
๘. นายวินิตย์	ปิยะเมธาง	ผู้อำนวยการสำนักตรวจราชการและเรื่องราวร้องทุกข์ สป.

ผู้ที่ไม่มาประชุม (ติดราชการ)

๑. นายสมชัยชัย	หทยะตันยติ	ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๑๗
๒. นายสามารถ	ลอยฟ้า	ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๑๖
๓. นายสุทธิพงษ์	จุลเจริญ	ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๓
๔. ว่าที่ ร.ต.ท.อาทิตย์	บุญญะโสภิต	ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๒ และ ๑๑

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายมนต์สิทธิ์	ไพศาลธนะวัฒน์	หัวหน้าผู้ตรวจราชการกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๒. นายวิทยา	มากปาน	ผู้ตรวจราชการกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๓. นายธนา	บุษปวนิช	ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง
๔. นางสาววรรณ	รักเหย้า	ผู้ตรวจราชการกรมที่ดิน เขต ๖
๕. นายพรชัย	สังวรเจต	ผู้ตรวจราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง เขต ๙, ๑๗
๖. นายเสฐียรพงศ์	มากศิริ	ผู้ตรวจราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๗. นายชัยยงค์	วุฒิมานานนท์	หัวหน้าสำนักงานจังหวัดกำแพงเพชร ช่วยราชการ หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย
๗. นายนิรัตน์	พงษ์สิทธิถาวร	ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยความสะดวกบรรเทาสาธารณภัย กรม ปก.
๘. นายพงษ์พันธ์	แสงสุวรรณ	ผู้อำนวยการส่วนปฏิบัติการพิเศษ สน.อส. กรมการปกครอง
๙. นายชัชวาล	สมจิตต์	ผู้อำนวยการส่วนคุ้มครองที่ดินของรัฐ กรมที่ดิน
๑๐. นายสถิต	อินทามระ	ผู้อำนวยการกองตรวจราชการ กรมโยธาธิการและผังเมือง
๑๑. น.ส. ปรียานุช	เจริญผล	ผู้อำนวยการส่วนตรวจราชการ สตร.สป.
๑๒. นายทัพพีเทพ	สุนทรพลเชษฐ	ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาระบบการตรวจราชการ สตร.สป.
๑๓. นายบรรจง	ตรีกุล	ผู้อำนวยการส่วนรับเรื่องร้องเรียนและประสานราชการ สตร.สป.
๑๔. นายทวี	จงประเสริฐ	ผู้อำนวยการส่วนประสานยุทธศาสตร์และการพัฒนาจังหวัด สปจ.
๑๕. นายธฤต	สำราญเวทย์	ผู้อำนวยการส่วนกิจการพิเศษ สนผ.

๑๖.นายชอบ	ชอบชื่นชม	หัวหน้าสำนักงานเลขานุการผู้ตรวจราชการกรมการพัฒนาชุมชน
๑๗.นายเกษม	โคนชัยภูมิ	หัวหน้าสำนักงานผู้ตรวจราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๑๘.นางศุภยาเยาว์	นาคเงินทอง	ผู้ช่วยผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๒, ๑๑
๑๙.นายภูษิต	น้อยโสภาคกุล	ผู้ช่วยผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๔
๒๐.นายมนัสชัย	โชติแสน	ผู้ช่วยผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๑๐, ๑๔
๒๑.นายสุรชัย	พินธุทอง	ผู้ช่วยผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๖
๒๒.นางบุษบา	เจิมศิริ	ผู้ช่วยผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๘, ๑๒
๒๓.นายบุญส่ง	ไชยมณี	ผู้ช่วยผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๑๓
๒๔.นายชวนพัฒน์	คำหอม	ผู้ช่วยผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๑๖
๒๕.นายณัฐพล	ธานีรัตน์	ผู้ช่วยผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๑๗
๒๖.น.ส.ศุภวรรณ	ภิรมย์ทอง	ผู้ช่วยผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๙
๒๗.น.ส.นิตยา	สินเถาว์	ผู้ช่วยผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๙
๒๘.นายอรรถกร	ผาสุก	ผู้ช่วยผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๔
๒๙.นายยุทธชัย	วัชรภาสกร	หัวหน้ากลุ่มอำนวยความสะดวก สน.สก.กรมการปกครอง
๓๐.นายปิยะพงษ์	บุญส่ง	หัวหน้ากลุ่มอำนวยความสะดวกการฯ สน.ปท.กรมการปกครอง
๓๑.นายวีรรัตน์	ธีรมิตร	หัวหน้ากลุ่มสถานบริการ สรร.๓ สน.สก.กรมการปกครอง
๓๒.นายคารม	คำพิฑูรย์	หัวหน้ากลุ่มงานสืบสวนสอบสวนคดีอาญา สน.สก.กรมการปกครอง
๓๓.นายภัทรศัย	โกโคยวิมุตสุข	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ กรม ปก.
๓๔.นายสิทธิวีร์	วรรณพฤกษ์	นักส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นชำนาญการพิเศษ
๓๕.นายเอกยุทธ	จักสี	หัวหน้าฝ่ายสนับสนุนการตรวจราชการ สนง.ผต.สผ.
๓๖.นายศรีศักดิ์	ภูวิบูลย์พาณิชย์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ กรม ปก.
๓๗.นายเฉลิมพล	นาดอน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ กรม ปก.
๓๘.นายชูชัย	สังกาศ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สตร.สป.
๓๘.นายวาทีวุธ	ภักคอริฐชัย	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สตร.สป.
๓๙.นายพีระพลธ์	สำเภา	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สตร.สป.
๔๐.นายปิยะ	วงศ์ทองเหลือ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สตร.สป.
๔๑.นายธวัช	หมั่นกิจ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สนผ.
๔๒.นางณทฤทัย	หอมชื่น	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สนผ.
๔๓.นางบังอร	พิทักษ์จำนงค์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สนผ.
๔๔.นางผกาสิทธิ์	ทองสม	นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ กรมที่ดิน
๔๕.นายโกสุม	รักน้อย	พนักงานวิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับ ๒
๔๖.น.ส.กิตติมา	ทองดียิ่ง	พนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๔๖.นางธนวรรณ	วรรณปะเถาว์	นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ
๔๗.น.ส.สุชาดา	แสงสิน	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สตร.สป.

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๐ น.

เรื่องก่อนเข้าระเบียบวาระการประชุม

๑. รองอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกล่าวต้อนรับคณะผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย

๒. คณะผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทยรับฟังการบรรยายสรุปของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่องการฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับอาเซียน และระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด และการเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ภัยพิบัติซึ่งเป็นไปตามยุทธศาสตร์ ๒P ๒R ดังนี้

๑. เรื่องการฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับอาเซียน และระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด ภัยพิบัติในประเทศไทยตามแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ กำหนดสาธารณภัยไว้ ๑๔ ประเภท และภัยทางความมั่นคง ๔ ประเภท โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีหน้าที่ในการบริหารและจัดการ ซึ่งสามารถแบ่งระดับความรุนแรงออกเป็น ๔ ระดับ คือ

ภัยระดับที่ ๑ ภัยระดับที่ท้องถิ่น หรืออำเภอบริหารจัดการได้

ภัยระดับที่ ๒ ภัยระดับที่ผู้ว่าราชการจังหวัดบริหารจัดการได้

ภัยระดับที่ ๓ ภัยที่เกิดขึ้นเกินกว่า ๑ จังหวัดหรือเกินกว่าที่ผู้ว่าฯ จะรับมือได้ตามลำพังในการบริหารจัดการได้ กรมและกระทรวงก็จะไปช่วยรับมือกับสถานการณ์ภัยพิบัติที่เกิดขึ้น

ภัยระดับที่ ๔ เป็นภัยรุนแรง ที่เกินการบริหารจัดการของกรม กระทรวง เช่น น้ำท่วมในปลาย ปี ๒๕๕๔ ซึ่งมีต่างประเทศจะเข้ามาอาสาช่วย หรือการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ

การฝึกซ้อมแผนฯ ระดับอาเซียนถือเป็นส่วนหนึ่งของการสมมุติสถานการณ์ในภัยระดับ ๔ กรอบการประชุมระดับอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก กำหนดการซ้อม ARF Direx ๒๐๑๓ ปีนี้เป็นครั้งที่ ๓ ย่อมาจาก ASEAN Regional Forum Disaster Relief Exercise เริ่มแรกปี ๒๐๐๙ ซ้อมที่ประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศสหรัฐอเมริกาเข้ามามีส่วนร่วมด้วย ครั้งที่ ๒ ปี ๒๐๑๑ ซ้อมที่ประเทศมาเลเซีย และประเทศญี่ปุ่นเข้ามาช่วย ส่วนประเทศไทยซ้อมครั้งที่ ๓ ประเทศเกาหลีเข้ามาช่วย

รัฐบาลกำหนดให้มีเจ้าภาพหลัก ๓ หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงต่างประเทศ กระทรวงกลาโหมและกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งบประมาณรวม ๒๐ ล้านบาท โดยจำแนกงบประมาณออกเป็น กระทรวงกลาโหม ๑๒ ล้านบาท, กระทรวงต่างประเทศ ๕ ล้านบาท, กรมป้องกันฯ ๓ ล้านบาท

ในการประชุมใช้ระดับพหุภาคีและทวิภาคี ประเทศไทยและประเทศเกาหลี รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ กำหนดกรอบโครงสร้าง แนวทางการฝึกซ้อมแผนฯ ระดับอาเซียน เพื่อสรุปเป็น TOR ให้ที่ประชุมใช้ร่วมกัน กรมป้องกันฯ ได้จัดตั้งคณะทำงาน แบ่งออกเป็น ๒ คณะ ได้แก่ คณะกรรมการการจัดทำโครงสร้างการฝึกซ้อม และคณะกรรมการด้านการดำเนินการจัดการฝึกซ้อม

ในการฝึกซ้อมแผนฯ มีการสมมุติสถานการณ์เหตุแผ่นดินไหว ๘.๙ ริกเตอร์ ส่งผลกระทบทำให้เกิดคลื่นสึนามิ ซึ่งในการฝึกซ้อมแบ่งออกเป็น ๒ รูปแบบ คือ

๑.๑ การซ้อมบนโต๊ะ (Table Top Exercise : TTX) มุ่งวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดและทดสอบ กระบวนการและกลไกในการประสานงานระหว่างประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ ที่จะมาทำงานร่วมกันในด้านการช่วยเหลือตามหลักมนุษยธรรมและการบรรเทาภัยพิบัติ กรมป้องกันฯ และกระทรวงต่างประเทศได้จัดตั้งเป็น Joint Coordination Center (JCC) ในการประสานงานช่วยเหลือส่งผลให้การดำเนินการเป็นไปได้ด้วยดี

๑.๒ การซ้อมในภาคสนาม (Field Training Exercise : FTX) กำหนดซ้อมกัน ๗ สถานี ประเภทแรกคือการกู้ภัยจากเรือจม การค้นหาผู้ช่วยชีวิตทางน้ำ การช่วยชีวิตจากพื้นที่เกาะ การช่วยชีวิตจากอาคารถล่ม การช่วยชีวิตจากหินภูเขาถล่ม การจัดการสารเคมีรั่วไหล การอพยพประชาชนโดยมีศูนย์บัญชาการที่ค่ายพระราม ๖ เพชรบุรี EOC เป็นศูนย์พักพิงและการพิสูจน์เอกลักษณ์ นำกำลังจาก ๓ เหล่าทัพ กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และพลเรือนเข้ามาเกี่ยวข้อง อาสาสมัครเข้ามาร่วมฝึกซ้อม

การฝึกซ้อมแผนจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (ภัยระดับ ๓) แบ่งเป็น ๑๘ กลุ่มจังหวัดเขตตรวจราชการ มีศูนย์ป้องกันฯ ทั้ง ๑๘ เขต เป็นการซ้อมเพื่อให้เกิดความชำนาญและความคุ้นเคยในการประสานการปฏิบัติให้การช่วยเหลือและสนับสนุนจังหวัดที่เกิดภัย กรณีเกิดภัยรุนแรงที่จังหวัดนั้นๆจะรับมือได้ตามลำพังตอนนี้ซ้อมไปแล้ว ๑๔ กลุ่มจังหวัด ยังเหลืออีก ๔ กลุ่มจังหวัดคาดว่าจะแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคมนี้

ระดับรองลงมาเป็น การฝึกซ้อมแผนฯ ระดับจังหวัด กรมป้องกันฯ ได้สั่งการให้ทั้ง ๗๖ จังหวัดดำเนินการฝึกซ้อมแผนฯ ซึ่งการฝึกซ้อมแผนระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดเป็นตัวชี้วัดของกระทรวง โดยให้จังหวัดพิจารณาเลือกภัยที่คิดว่าจะเกิดขึ้นในจังหวัดเอง แล้วฝึกซ้อม กรมฯ ได้จัดสรรงบประมาณไปตามขนาดของจังหวัดและขนาดของภัย ตอนนี้ฝึกซ้อมไปแล้ว ๖๒ จังหวัด ยังเหลืออยู่ระหว่างฝึกซ้อมอีก ๑๔ จังหวัด นอกจากนี้ยังมีการฝึกซ้อมระดับย่อยลงไปคือ ระดับอำเภอทั้ง ๘๗๘ อำเภอ กรมฯ ได้จัดสรรงบประมาณไปให้อำเภอในการฝึกซ้อมแล้ว

๒.การเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติ ตามนโยบายของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี (น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร) ที่ให้ไว้ในเรื่อง ๒P ๒R คือ

P ตัวแรก คือ การเตรียมความพร้อม (Preparation)

P ที่ ๒ คือ การป้องกัน (Prevention) และลดผลกระทบในยามปกติ

ยามเกิดภัยแล้วเข้าสู่ R ตัวแรก ด้านการรับมือ/เผชิญเหตุ (Response) หลักการเผชิญเหตุเสร็จสิ้น

R ที่ ๒ คือ ด้านการฟื้นฟู (Recovery)

จากนโยบาย ๒P ๒R นำมาสู่การปฏิบัติ เริ่มจากระดับชาติรองรับภัยระดับ ๔ และภัยระดับ ๓ มีองค์กรที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่ตาม พรบ.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐ ซึ่ง กรมป้องกันฯ ไม่ใช่เจ้าของ พรบ.นี้ แต่เป็นองค์กรกลางที่มีหน้าที่ทำให้ทุกหน่วยมาบริหารจัดการภัยร่วมกันได้ หน่วยงานระดับบนสุดคือ กองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (บก.ปภช.) จะดูแลเรื่องภัยระดับ ๓ และ ๔ ถ้าเป็นภัยระดับ ๓ ที่ส่วนกลางต้องเข้าไปช่วยจังหวัดนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะเป็นผู้บัญชาการ (ผบ.ปภช.) ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรองผู้บัญชาการ อธิบดีเป็นผู้อำนวยการกลางคอยอำนวยความสะดวกให้เป็นไปตามคำสั่งของผู้บัญชาการ สำหรับภัยระดับ ๓ ถ้าจะยกระดับภัยขึ้นมา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะต้องเสนอความเห็นและความจำเป็นต่อนายกรัฐมนตรีให้ประกาศภัยขึ้นให้เป็นภัยระดับ ๔ เช่น อุทกภัยปี ๒๕๕๔ นายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรีที่รับมอบหมายจะเข้ามาควบคุมสถานการณ์บังคับบัญชาสั่งการและควบคุมประสานความร่วมมือในการจัดการสาธารณภัย หน่วย บก.ปภช. เป็นองค์กรใหญ่ในการทำงานคงไม่คล่องตัว ฉะนั้นผู้ที่ออกกฎหมายหรือโครงสร้าง จึงเพิ่มองค์กรย่อยลงมาเป็นองค์กรในการขับเคลื่อนเรียกว่า (ศอร.ปภช.) ศูนย์อำนวยการร่วมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติมีฐานะเป็นคณะอนุกรรมการหนึ่งใน บก.ปภช. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน อธิบดีกรมป้องกันฯ เป็นเลขานุการ เมื่อเข้าสู่ภาวะเกิดภัย ศอร.ปภช. ทำหน้าที่ประสานการปฏิบัติ อำนวยความสะดวกให้กับพื้นที่ประสบภัยทั้งในระดับ ๑-๒ จะอำนวยความสะดวก สถานการณ์ และสนับสนุนการสั่งการ วิเคราะห์สถานการณ์ตลอดเวลาติดตามเฝ้าระวังเสนอความคิดเห็น ประกอบพิจารณายกระดับเข้าสู่ภัยระดับ ๓-๔ นั่นคือการทำงานของ ศอร.ปภช. เนื่องจากภัยมี ๔ ระดับ ไหลลงไป ก็จะเป็นกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ย่อยลงไป ก็เป็นกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับอำเภอ ท้องถิ่น อาศัยนายอำเภอและผู้บริหารท้องถิ่น จัดตั้งเป็นศูนย์อำนวยการท้องถิ่นจนกระทั่งเข้าสู่ภาวะปกติ หรือถ้ารุนแรงศูนย์อำนวยการภัยเฉพาะกิจนี้ก็จะรายงานข้อมูลเพื่อประกอบการยกระดับเตือนภัยระดับ ๓ และ ๔ ต่อไป

เมื่อเกิดภัยระดับ ๓ หรือ ๔ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับจังหวัดจะแปลงสภาพเป็นศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ส่วนหน้า รับนโยบาย ข้อสั่งการต่างๆ ที่ส่วนกลางส่งไป เป็นการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติ แต่ไม่เป็นการปฏิบัติโดยลำพัง แต่มีกำลังจากส่วนกลาง ทุกหน่วยเข้ามาช่วย

จากแนวคิด ๒P ๒R มาถึงส่วนสุดท้ายที่สำคัญ คือ แนวทางในการปฏิบัติจริง ในการเตรียมความพร้อมของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อเป็นการง่ายต่อการทำความเข้าใจและนำเสนอ ขอยกเป็นตัวย่อ คือ ๔M OK ได้แก่

๑) M ตัวแรก คือ Man (คน) กรมป้องกันฯ จะทำความเข้าใจทุกเวที บุคลากรในการจัดการภัยพิบัติไม่ใช่เฉพาะคนของกรมป้องกันฯ เท่านั้น ซึ่งจะทำเพียงลำพังไม่ได้ ปัจจุบันมีการขยายเป็น ปภ.สาขา ในกว่าอีก ๓๐ อำเภอ ๑๖ จังหวัด พรบ.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐ กำหนดให้การจัดการภัยพิบัติครอบคลุมถึงผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ผู้บริหารท้องถิ่นทุกจังหวัด รวมทั้งบุคลากรในสังกัดด้วยที่จะเข้ามาทำหน้าที่โดยมี พรบ.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐ คอยคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่

๒) M ที่ ๒ คือ Money (เงิน) เงินในการบริหารจัดการภัยมี งบท้องถิ่น เงินอุดหนุนจากราชการอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ปัจจุบันจาก ๕๐ ล้านบาท ลดเหลือ ๒๐ ล้านบาท ซึ่งเมื่อก่อน ๕๐ ล้านบาทต่อหนึ่งภัย ปัจจุบันเหลือ ๒๐ ล้านบาท/ปี/จังหวัด ช่วงนี้ถ้าผู้ตรวจราชการฯ ไปตรวจราชการที่ไหน ประเด็นที่ผู้ว่าราชการจังหวัด จะถามท่านคือเรื่องเงินอุดหนุนจากราชการไม่เพียงพอ ส่วนที่ ๓ เป็นเงินงบประมาณของส่วนราชการ

๓) วัสดุหรือวัตถุดิบ (Material) กรมป้องกันฯ มีเครื่องจักรกลสาธารณภัยและอุปกรณ์กว่า ๖,๐๐๐ รายการ มูลค่าหลายพันล้านบาท อุปกรณ์ต่างๆ สามารถใช้งานได้ มีทั้ง รถเครน รถทำถนน รถขุด รถตัก รถเขี่ยหญ้า รถไฟป่า เพลี้ยสารเคมี รวมทั้งรถที่ทันสมัยใช้ช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง สูบน้ำได้ไกล ๓ กิโลเมตร ประเทศไทยมีอยู่ ๒๐ คัน แต่อยู่ที่กรมป้องกันฯ ๑๕ คัน กระจายอยู่ทั่วประเทศ ปัญหาอย่างหนึ่งคือ จังหวัดไม่ค่อยได้ใช้งานอาจจะเพราะว่ากรมป้องกันฯ ไม่ค่อยได้นำเสนอ หรือจะไม่รู้ขั้นตอนการใช้งาน วิธีการใช้งาน เครื่องจักรหลวงเบิกจ่ายทั้งหมดจากเงินอุดหนุนจากราชการและค่าใช้จ่ายก็ถูกกว่า

๔) การบริหารจัดการ (Management) กรมป้องกันฯ มีการจัดการตาม พรบ.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐ เป็นตัวหลัก เพราะหลายครั้งไปกระทบกับประโยชน์ หรือสิทธิ์ของผู้อื่น รวมทั้งกระบวนการบริหารจัดการในภาวะวิกฤตตามแนวทางที่กรมนำมาใช้ใหม่ คือ ICS

จาก ๔M นำไปสู่ O (Operation Directing) การอำนวยความสะดวก และการปฏิบัติการ ให้มีความสำคัญในเรื่องการประสานงานทั้งประสานข้อมูล และประสานสั่งการที่มีประสิทธิภาพทั้งก่อนภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัย ซึ่งสามารถอธิบายด้วยหลัก ๒P ๒R ได้เช่นเดียวกัน คงเคยได้ยิน กรมอุตุนิยมวิทยา กรมชลประทาน ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ กรมทรัพยากรธรณี จะเตือนภัยโดยใช้ศัพท์วิชาการ ซึ่งกรมป้องกันฯ รับทั้งหมดในการแปลการเตือนภัยที่เป็นศัพท์วิชาการให้เกิดความเข้าใจ เพราะว่าผู้ปฏิบัติกรไม่ใช่นักวิชาการ หรือนักเทคนิค แต่เป็นการแปลข้อมูลซึ่งไม่ใช่ทั้งหมด กรมป้องกันฯ เพียงนำมาประกอบกับข้อมูลในพื้นที่ว่าจำเป็นต้องเตือนไหม หรือ บางจังหวัดกรมอุตุนิยมฯ ไม่ได้เตือน แต่กรมป้องกันฯ ได้รับรายงานข้อมูลมา ก็อาจจะมีการแจ้งเตือนเพิ่มเติม โดยคำเตือนจะใช้หลักการให้เข้าใจง่าย ปฏิบัติง่าย ซึ่งเป็นสิ่งที่กรมฯ นำมาใช้ ในเรื่องของการประสานการสั่งการจากผู้บังคับบัญชาระดับสูงลงไปสู่หน่วยปฏิบัติผ่านกรมป้องกันฯ โดยนำข้อสั่งการความห่วงใยจากผู้บริหารระดับสูงนำมาทำเป็นข้อสั่งการ ข้อแนะนำลงไปสู่ระดับจังหวัด ลงไปในระดับอำเภอ และสู่ระดับท้องถิ่น เมื่อเกิดภัยขึ้นก็แจ้งรายงานขึ้นมาจังหวัดรายงานกลับมาสู่กรมป้องกันฯ กรมป้องกันฯ รายงานให้ผู้บริหารระดับสูงรู้ทุกระยะ โดยมีหน่วยศูนย์บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยให้บริการตลอด ๒๔ ชม. และมีการรายงานต่อผู้บริหารระดับสูงทันทีทุกช่วงเวลาการเกิดภัย ระบบการสื่อสารของกรมป้องกันฯ ทำทุกทิศทางทั้งช่องทางปกติ ได้แก่ การส่งเอกสาร ส่งหนังสือราชการ โทรศัพท์ โทรสาร แฟกซ์ อีเมล และช่องทางพิเศษแจ้ง SMS เข้ามือถือผู้บริหาร การคุยกันทาง VDO Conference ในการประชุม และทางแอปพลิเคชันไลน์ ซึ่งกรมป้องกันฯ ได้นำมาใช้ได้ประมาณ ๖ เดือน

สิ่งที่กรมป้องกันฯ ภูมิใจและทำได้ คือ สื่อมวลชนรับข้อมูลจากกรมป้องกันฯ เพราะกรมป้องกันฯ

มีข้อมูลที่รวดเร็วกว่า หรือรู้พร้อมๆ กับสื่อมวลชน จากเมื่อก่อน กรมฯ รู้หลังสื่อมวลชน แต่ปัจจุบันกรมป้องกันฯ เมื่อรู้ถึงเหตุการณ์ได้นำเสนอข้อมูลแก่รัฐมนตรีฯ และฯพณฯนายกรัฐมนตรีตามลำดับ รู้ทันที่อย่างนี้ไม่ตกข่าว ไม่ตกสถานการณ์

ตัวสุดท้าย คือ K (Knowledge) อธิปไตยกรมป้องกันฯ ให้มีความสำคัญกับการจัดการองค์ความรู้ให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ ผ่านการอบรมปกติ การเรียนรู้โดยเร็วไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ผ่านช่องทางปกติ หรือการรู้ร่วมกันเมื่อเวลาให้สัมภาษณ์ ปก.จังหวัดให้ข้อมูลแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่ละจังหวัด ซึ่งข้อมูลจะไม่ผิดเพี้ยนไป ไม่เป็นประเด็นให้สื่อมวลชนนำมาต่อว่ากระทรวงมหาดไทยทำงานอย่างไร ผู้บริหารระดับสูง รัฐมนตรีใช้ข้อมูลเช่นเดียวกับที่กรมฯ ได้สรุปไปให้ในเหตุการณ์สำคัญ การจัดการองค์ความรู้นำไปสู่การเตรียมความพร้อมรับการปฏิบัติได้อย่างยั่งยืน

ประธาน (นายประชา เติรัตน์ หน.ผต.มท.) เรื่องก่อนเข้าที่ประชุม รองอธิบดีกรมป้องกันฯ ได้กล่าวถึงแผนงานที่สำคัญที่สุดคือการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในพื้นที่ที่เสี่ยงการเกิดสาธารณภัย อยากให้รองอธิบดีกรมป้องกันฯ ได้นำเสนอ เพื่อจะได้ขอสั่งการให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ ในการออกตรวจติดตาม

รองอธิบดีกรมป้องกันฯ เรื่องที่ กรมป้องกันฯ อยากจะนำเสนอ คือ เรื่องหมู่บ้าน CBDIM อย่างที่ผอ.ศูนย์อำนวยการฯ ได้อธิบายในเรื่องของ ๒P ๒R นโยบายของรัฐบาลหรือยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งมีอยู่ ๔ ยุทธศาสตร์ มีนโยบายต้องเร่งด่วนในเรื่องของ ๒P ในเรื่องของการเตรียมพร้อมของประชาชน การเตรียมเครื่องมือ หรือการซ้อมแผนซึ่งมีความเชื่อมโยงกันเพราะการดำเนินการ หมู่บ้าน CBDIM ซื่อย่อแปลว่า หมู่บ้านที่ชุมชนใช้การจัดการเสี่ยงภัยเป็นฐานของชุมชน คือ หมู่บ้านจัดการกันเองเป็นหมู่บ้านที่รู้กันว่าเมื่อมีภัยมาถึงเขาจะอย่างไร ซึ่งโครงการเหล่านี้เริ่มจากหลายหน่วยงานทั้งหน่วยงานต่างชาติและหน่วยงานของไทย JICA, ADPC ได้เข้ามาร่วมจัดการ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ซึ่งมีหมู่บ้านเสี่ยงภัยที่ต้องเผชิญกับภัย ได้แก่ ภัยพายุ โคลนถล่ม หรือภัยอื่นๆ ประมาณ ๒๓,๖๕๔ หมู่บ้านทั่วประเทศ กรมป้องกันฯ ได้ดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ และได้จัดเสนอของบประมาณ สำนักงบประมาณจัดสรรงบประมาณมาให้ทุกปี ปีละ ๑๐๐ หมู่บ้าน ๒๐๐ หมู่บ้าน ตามที่สำนักงบประมาณจะจัดให้ตามความจำเป็น แต่ขณะนี้ภัยต่างๆ ได้เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก ยิ่งขาดหมู่บ้านที่ยังไม่ได้เตรียมตัว ๒๑,๙๒๙ หมู่บ้าน กรมป้องกันฯ ดำเนินการอบรมมาแล้ว ๑๐ปี หากจะอบรมตามแผนงานที่สำนักงบประมาณจัดสรรให้ปีละ ๑๐๐ หมู่บ้าน จะเสร็จสิ้น ๒๐,๐๐๐ หมู่บ้าน ต้องใช้เวลาอีก ๒๘ ปี ทำอย่างไรให้ ๒๑,๙๒๙ หมู่บ้าน ที่เหลืออบรมให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว จึงหารือกับหัวหน้าผู้ตรวจราชการฯ ว่าคณะกรรมการหมู่บ้านซึ่งกรมปกครองเป็นผู้ดูแลมีกรรมการหมู่บ้าน ๖ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านป้องกัน ด้านอำนวยการ ด้านพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ ด้านการแผน และด้านรักษาความสงบเรียบร้อย และยังมีคณะกรรมการอื่นๆ ที่สามารถตั้งได้อีก เห็นว่าถ้าจะตั้งคณะกรรมการอีกคณะกรรมการซึ่งเป็นการสั่งการจากกระทรวงมหาดไทย ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเฉพาะ ซึ่งทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแยกออกมาเป็นคณะที่ ๗ ที่จะเข้าไปร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้าน ส่วนการจัดหางบประมาณ ได้เคยทำ MOU กับหลายหน่วยงาน และมีข้อตกลงกับทางท้องถิ่น แต่การสั่งการไปไม่เข้มข้น คนที่ขับเคลื่อนไม่สามารถที่จะขับเคลื่อนได้ ในปี ๒๕๕๗ อยากให้นายอำเภอเน้นในการขอรับงบอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการดำเนินการอบรมหมู่บ้าน CBDIM หรือหมู่บ้านที่เสี่ยงภัยโดยใช้ชุมชนเป็นฐานในการจัดการภัยพิบัติ งบประมาณทั้งสิ้นประมาณ ๖๓,๐๐๐ บาท อยากขอความกรุณาผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ ช่วยเน้นย้ำไปว่าให้ตั้งงบประมาณในการอุดหนุนหมู่บ้านเตือนภัยซึ่งมีแผนงานอยู่แล้วว่าเป็นหมู่บ้านที่ไหน และเมื่อตั้งงบประมาณอบรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ปีต่อไปก็อาจจะมีการฝึกซ้อมแผน หากปีต่อไป กระทรวงมหาดไทยสั่งการลงไปว่าให้มีการฝึกซ้อมแผนของหมู่บ้าน CBDIM ในทุกปี เพราะฉะนั้นก็จะเป็นเรื่องที่สอดคล้องและทันสมัยในการเตรียมรับสถานการณ์ปัญหาที่ก็จะเสร็จสิ้น ซึ่งงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการคงไม่มาก ซึ่งนโยบาย ๒P เป็นมติคณะรัฐมนตรี ในการดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในรัฐบาลนี้อีก ๒ ปี ข้างหน้า ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ของประเทศไทย ขอกราบเรียนว่าหากคณะผู้ตรวจราชการ ผู้ติดตามงานลงไปกระตุ้น

ให้มีการจัดอบรม สนับสนุนโครงการและขับเคลื่อนให้สามารถการป้องกันภัยพิบัติระดับหมู่บ้านซึ่งหมู่บ้านเหล่านี้ ๒๐,๐๐๐ หมู่บ้านที่จะต้องเผชิญปัญหาอยู่ตลอดเวลา ถ้าประชาชนสามารถที่จะป้องกันตนเองได้จากภัยพิบัติ เมื่อมีการเตือนภัยไปแล้วประชาชนสามารถรู้ได้เอง รถ เรือของกรมป้องกันฯ ไม่เพียงพอต้องใช้เรือของชาวบ้านที่มีอยู่ในพื้นที่มาป้องกันตนเอง การเตรียมพร้อมไม่ให้เกิดผลกระทบรุนแรงอย่างน้อยประชาชนรู้เรื่องนี้สามารถเตือนภัยตนเองและดำเนินการเกี่ยวกับภัยพิบัติของตนเองในชุมชนก็จะประสบความสำเร็จ

ประธาน สมมุติว่าถ้านายอำเภอร่วมกับ อบต. ให้ความร่วมมืออย่างดีภายใน ๒ ปีน่าจะหมด คำถามคือศูนย์ป้องกันฯ เขตทั้ง ๑๘ แห่ง มีวิทยากรเพียงพอไหม สมมุติว่าเปิดพร้อมๆกันหลายๆที่ จะต้องมีการ Training for trainer ของทีมที่จะลงไปประจำทุกจังหวัด ๑๘ เขต ๑๘ ศูนย์ จะต้องมีการฝึกอบรมที่เพียงพอและเข้มแข็งที่พร้อมสนับสนุนทุกอำเภอ

ประเด็นที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐานของกรมป้องกันฯ มีอยู่ใช้ใหม่ว่าจังหวัดไหน ชุมชนไหน หมู่บ้านไหน เป็นพื้นที่ล่อแหลมเสี่ยงภัย กรมป้องกันฯ ต้องให้รายละเอียดกับผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ แต่ละเขตที่รับผิดชอบ เพื่อให้มีข้อมูลว่าอำเภอไหน ชุมชนไหนที่เป็นพื้นที่เสี่ยงภัยจะได้ให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ ไปย้ำเตือนได้

ประเด็นที่ ๓ เป็นหน้าที่ของกรมป้องกันฯ ต้องบันทึกหลักการเหตุผล เพื่อที่จะให้ ปลัดกระทรวงฯ มีหนังสือสั่งการไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดให้ความร่วมมือโครงการ CBDIM อย่างเร่งด่วน โดยให้นายอำเภอมอบนโยบายให้ อบต. ทุกแห่ง พิจารณาสับสนุนโครงการ CBDIM อย่างน้อย อบต. ละ ๑ แห่ง อบต.ใหญ่อาจจะ ๒-๓ แห่ง แล้วแต่พื้นที่ อาจอ้างไปว่าเนื่องจากปัจจุบันสาธารณภัยเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำค่อนข้างรุนแรงโดยเฉพาะชุมชนต่างๆ ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของชุมชนที่ต้องประสบภัย จึงจำเป็นที่จะต้องให้อำเภอกำหนดนโยบายให้ อบต. ต้องสนับสนุนงบประมาณหมู่บ้านละชุมชนละ ๕๐,๐๐๐ บาทก็แล้วแต่ อีก ๑๓,๐๐๐ บาท น่าจะเป็นหน้าที่ของ กรมป้องกันฯ อุดหนุนเข้าไปช่วยเหลือ ขึ้นอยู่กับกรมป้องกันฯ ต้องมีบันทึกหลักการบอกให้ชัดเจน เนื่องจากเรื่องนี้เป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล เพื่อให้การขับเคลื่อนงานเป็นผลสำเร็จภายใน ๑-๒ ปี จึงเห็นควรให้กระทรวงฯ ทำหนังสือสั่งการไปทุกจังหวัดดังต่อไปนี้ ร่างแล้วต้องส่งไปทันที และบอกวิธีการดำเนินการ ฉะนั้นนายอำเภอฐานะผู้กำกับดูแล อบต. สามารถกำหนดนโยบายได้ง่ายโดยเฉพาะชุมชน อำเภอที่มีชุมชนเสี่ยงภัย ซึ่งตรงนั้นกรมป้องกันฯ มีข้อมูลแนบไปเป็นรายจังหวัดยิ่งดี ยิ่งเป็นผลดีต่อผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ เมื่อมีข้อมูลตรงนี้สามารถตรวจติดตามการดำเนินการได้เป็นอย่างดี ถ้าจะให้ดำเนินการเร็วจะต้องทำเรื่องนี้ให้เร็วเพราะการสั่งการสำคัญที่สุด คิดว่าภายใน ๑ สัปดาห์ หนังสือสั่งการน่าจะออกได้ พร้อมกับรายละเอียดพื้นที่เสี่ยงภัย หากกรมป้องกันฯ มีหนังสือสั่งการอย่างไรก็ส่งให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ แต่ละเขต ๑๘ เขต ว่าในจังหวัดนี้มีพื้นที่เสี่ยงภัยดังต่อไปนี้ เพื่อให้ให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ สามารถตรวจติดตามได้ง่ายขึ้น

ผู้ตรวจราชการกรมการปกครองช่วยรายงานท่านอธิบดีกรมการปกครอง ในเรื่องนี้บางครั้งต้องร่วมมือกัน คณะกรรมการหมู่บ้านจะมีหลายฝ่าย ฝ่ายที่รับผิดชอบเรื่องสาธารณภัยควรต้องมี ซึ่งอาจมีอยู่แต่จะเรียกชื่อที่ต่างกันไป เช่น ฝ่ายป้องกัน ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย เป็นต้น ซึ่งต้องประสานงานอย่างใกล้ชิด

รวมทั้งผู้ตรวจราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ท่านต้องนำไปเสนอว่าเรื่องนี้มีความสำคัญ ถ้าหากอรัฐบาลตั้งงบประมาณประจำปี ย่อมทำให้การดำเนินงานล่าช้า อีกทั้งเรื่องนี้เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในชุมชน ท้องถิ่นนั้นๆ รับผิดชอบอยู่แล้ว ถ้าฝึกอบรมให้ประชาชนรู้จักการระวังความปลอดภัยในทรัพย์สินของตนเองกับสาธารณภัยต่างๆ ก็จะสามารถบรรเทาความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินของชุมชนนั้นได้เป็นอย่างดีและเป็นประโยชน์ ซึ่งเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดูแลเรื่องความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเชิงบรรเทาสาธารณภัย ถ้ามองว่าเป็นเรื่องของกรมป้องกันฯ แต่กรมป้องกันฯ อาจจะเป็นหน่วยวิชาการ แต่การปฏิบัติจะเป็นเรื่องของท้องที่ไม่ว่าจะเป็น อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือ คณะกรรมการหมู่บ้าน ประเด็นคือรองอธิบดีกรมป้องกันฯ จะต้องร่างหนังสือให้ปลัดกระทรวงฯ ลงนามสั่งการให้เร็วที่สุด

ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ (นายธานี) เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานท่านอธิบดี ๒ กรม น่าจะไปพูดคุยหารือกัน ให้เสร็จสิ้นก่อน และเสนอหนังสือให้ปลัดกระทรวงฯ ลงนาม โดยกำหนดแผนว่าแผน ๓ ปี ๒๐,๐๐๐ หมู่บ้าน ถ้าเอาจำนวน อบต. ๕,๐๐๐ เศษ บวกเทศบาลตำบล ๒,๐๐๐ แห่ง สามารถดำเนินการให้เสร็จสิ้นใน ๒-๓ ปี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทำความเข้าใจกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เห็นความสำคัญ ซึ่งอาจอ้างการใช้งบประมาณจำนวนมาก จะเป็นภาระด้านการคลังของประเทศได้ จึงขอให้อปท.มุ่งเน้นเรื่องของการจัดหมู่บ้าน CBDIM ให้ปรากฏในงบประมาณรายจ่ายประจำเดือน ซึ่งกำลังเสนออยู่ขณะนี้ เข้าใจว่ากำลังผ่านขั้นตอนการประชุมสภาของท้องถิ่นแต่ละแห่ง และให้อธิบดีกรมส่งเสริมปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งให้ท้องถิ่นจังหวัดกำกับดูแลว่า อปท.ที่มีหมู่บ้าน CBDIM มีจำนวนเท่าไร แต่อย่างน้อยครั้งหนึ่งที่จะต้องจัดการอบรม และประสานการฝึกอบรมกับอำเภอ ผมคิดว่า ๒ ปี ก็เสร็จสิ้นเพราะว่าเงินงบประมาณไม่มาก เพียงแต่ว่าทั้งหมดอยู่ที่นายอำเภอประสานกับ อปท. ปีเดียวกันน่าจะจบ ให้เป็นนโยบายจากกระทรวงลงไปน่าจะชัดเจนกว่า

รองอธิบดีกรมป้องกันฯ เรื่องที่ท่านประธานถามอยู่ ๒-๓ ประเด็น มีประเด็นเรื่องวิทยากร กรมป้องกันฯ มีวิทยาลัยใหญ่อยู่ที่บางพูน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่พัฒนาบุคลากรอยู่แล้ว และมีวิทยาเขตทั่วทุกภูมิภาค ๖ เขต และอีกหลายแห่งที่กำลังจัดตั้งขึ้นมา เพราะฉะนั้นจำนวนวิทยากรจะถูกผลิตจากตรงนี้ ถ้าจะทำพร้อมกัน ๒๐,๐๐๐ หมู่บ้านคงไม่เพียงพอ แต่ศักยภาพกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีสถาบันที่เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่นค่อนข้างใหญ่กว่ากรมป้องกันฯ จึงขอความร่วมมือกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นให้ช่วยผลิตบุคลากรให้เราด้วย ซึ่งเป็นสถาบันระดับหนึ่งไปในภูมิภาคต่างๆ เพราะฉะนั้น วิทยากรก็จะมีปัญหาในเรื่องของงบประมาณ ซึ่งกรมป้องกันฯ ได้ดำเนินการไปแล้วพอสมควร วิทยากรที่เข้าไปอบรมใช้หมู่บ้านละ ๓-๔ คน ถ้ามีแผนงานพัฒนาวิทยากรหรือในการทบทวนวิทยากรโดยให้กรมส่งเสริมฯ ช่วยจัดการ ๒๐,๐๐๐ หมู่บ้าน คงไม่ใช่ปัญหา

ประธาน อย่างน้อยรองอธิบดีกรมป้องกันฯ ต้องมี master plan ว่าที่มหาวิทยาลัย ๗๖ จังหวัด ที่กำลังสร้างวิทยากรมีใครบ้าง หากทุกอำเภอให้ความร่วมมือจะได้มีข้อมูลบอกแก่จังหวัดว่ามีวิทยากรจำนวนเท่าไรแต่ละจังหวัด ถ้าหากท้องถิ่นร่วมมือเต็มที่จะส่งผลให้หาวิทยากรไม่ทัน ดังนั้น กรมป้องกันฯ จะต้องทำ master plan ทั้ง ๗๖ จังหวัด ที่ผ่านการฝึกอบรมมาแล้ว มีการมา Retraining ใหม่ หรือการจัดการฝึกอบรมใหม่ คาดว่าถ้าร่วมมือกันระหว่างท้องถิ่นกับกรมป้องกันฯ ภายใน ๒ ปีก็คงเสร็จสิ้น ประเด็นว่าการสั่งการต้องเป็นแผนงานที่ชัดเจน ปีที่ ๑ เน้นที่วิกฤตสาธารณสุขภัยที่สำคัญที่สุดครั้งหนึ่ง และปีต่อไปอีกครึ่งหนึ่ง มีอำเภอ จังหวัดใดบ้าง เรื่องนี้ส่วนกลางฝ่ายวิชาการควรวางแผนให้ การขับเคลื่อนเป็นหน้าที่ของภูมิภาค จังหวัด อำเภอ และผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ ก็จะไปกำกับติดตามให้ท่าน ถ้าทำครบ ๓ ระบบ ก็จะส่งผลการดำเนินการเป็นไปอย่างรวดเร็ว

ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ (นายธานี) ถ้าจะทำงานด้านการป้องกันสาธารณสุขภัยให้ประสบความสำเร็จ ส่วนหนึ่งอยู่ที่ปรัชญาของกรมป้องกันฯ หรือสัญลักษณ์ของกรมป้องกันฯ เดิมมีความหมายมาจากสัญลักษณ์ของ อปพร. แต่พอเปลี่ยนเป็นกรม และมีการเปลี่ยนชื่อเป็นกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย คนที่ตั้งชื่อกรมคงจะไม่เข้าใจภารกิจ Civil Defence สมัยก่อนใช้คำว่า ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน มันเป็นภัยของพลเรือน ความหมายกว้างกว่าบรรเทาสาธารณภัย คำว่า MAN ที่ ผอ.ศูนย์อำนวยการฯ กล่าวถึง จะครอบคลุมและกว้าง แต่พอใช้คำว่าป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ท่านต้องลองมองแรงเอง เพราะฉะนั้น ตอนนี้อยุทธศาสตร์ของกรมป้องกันฯ ที่คิดว่ากระจายแล้ว แต่พอยังมองจะเห็นว่าไม่ได้กระจายไปไหนเลย อย่างเช่น การตั้งสำนักงานสาขา ๓๐ อำเภอ ใน ๑๖ จังหวัด ถ้าไม่ได้มีการตั้งสำนักงานสาขา กรมฯ จะมี ๘๐๐ กว่าอำเภอ นายอำเภอจะเป็น MAN ของท่าน แต่พอกรมฯ ตั้งสำนักงานสาขา กลายเป็นว่าสำนักงานสาขาต้องลงมือทำเอง เครื่องมือของกรมป้องกันฯ ก็เช่นกัน บอกว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ได้ใช้เพราะว่าถูกแจอยู่กับท่าน ถ้าถูกแจอยู่กับผู้ว่าฯ เชื่อว่า ผู้ว่าฯ ก็ต้องใช้เนื่องจากกรมป้องกันฯ ได้มีการตั้งเป็นศูนย์เขต เรานึกว่าได้กระจายอำนาจหน้าที่แล้ว แต่มันไม่ได้กระจายไปไหนเลย การกระจายอำนาจหน้าที่คือเราไม่ต้องไป ท่านทำอย่างไรให้ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันฯ เขตเวลาที่ไปช่วยเหลือหรือสนับสนุนใคร มีแค่รถกู้ภัยข้างในก็ไม่ต้องมีเครื่องมืออะไร แต่มีข้อมูลในการที่จะไปอำนวยการ เพราะเครื่องมือจะอยู่ที่พื้นที่อยู่แล้ว ผมเคยคุยกับผู้อำนวยการสำนักท่านหนึ่ง ว่าท่านจะซื้อรถกระเช้าสำหรับตึกสูง ๓๒ ชั้น ถามว่าเพราะอะไร คำตอบว่าที่พัทยานีตึกสูงมากมาย แล้วไปจอดเก็บไว้ที่ศูนย์จันทบุรี อย่างนี้มันไม่ทันหรอก เพราะจากจันทบุรีว่าจะมาถึงไฟได้ไหมไปแล้ว ๒ ตึก ผมมองว่า เราต้องการให้ชุมชนเข้ามาช่วย พออบรมเสร็จก็ตั้งกรรมการขึ้นมา ประชาชนในชุมชนบอกว่าเป็นที่ของกรรมการ ๗-๘ คนที่ตั้งเป็นกรรมการขึ้นมา ทุกเรื่องเป็นแบบนี้หมด ทุก

เรื่องเราคิดว่ากระจาย แต่มันไม่กระจาย ให้คิดใหม่ทำใหม่ให้เป็นหน้าที่ของประชาชนที่มาอบรมทุกคน เช่น น้ำท่วมที่บ้านสะตอ จังหวัดจันทบุรี ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรีบอกว่า เวลาน้ำมาอย่างนี้ น้ำท่วมแน่ วิธีที่แก้ไขปัญหาคือ ให้ชาวบ้านจะคิดเองว่าต้องทำอะไร อย่างป็นี่คิดไม่ทัน เพราะน้ำท่วมอีกแล้วท่วมซ้ำซากทุกปี กำลังหาวิธีแก้ปัญหาโดยประชาชน ปก.จันทบุรีกำลังไปคุยกับชาวบ้านว่าต้องทำอะไร หลักการคือการจัดเก็บข้อมูลซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องเก็บไว้ และเครื่องไม้เครื่องมือควรจะกระจายลงในพื้นที่ให้หน่วยปฏิบัติในพื้นที่ จะได้ไม่ต้องไปสรรหาคณะเพิ่มขึ้นอีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางท้องถิ่นมีเครื่องมือ อีกประการหนึ่งคือ วิกฤติการณ์ดับเพลิงในกรุงเทพฯคนที่แก้ไขปัญหาคือดับเพลิงในกรุงเทพฯไม่ใช่หน่วยราชการแต่กลายเป็นศูนย์ธนบุรี โดยมีพ่อค้าคนหนึ่งซื้อเครื่องไม้เครื่องมือให้หมโฬาร จน กทม.อับอายต้องไปซื้อเลียนแบบเขา เพราะเขาเห็นว่าภัยพิบัติมันใกล้ตัว ฉะนั้นเรามอบงานนี้ไปให้ประชาชนได้ โดยอาจจะมองถึงท้องถิ่นโดยประชาชนอันดับแรก ผมคิดว่ามันเป็นความใจกว้างของการบริหารงานและการแก้ปัญหา คิดว่าต้องให้คนในพื้นที่คิดแก้ไขและอำนวยความสะดวก ถ้าพ้นจากผู้ว่าราชการจังหวัดถึงแม้ว่าเป็นภัยขนาดใหญ่ ถ้าจะลงไปก็ลำบากเพราะรู้แต่ข้อมูลไม่รู้รายละเอียดในพื้นที่ อยากให้สนับสนุนการแก้ไขปัญหาของผู้ว่าราชการจังหวัด รวมทั้งตอนนี้เรื่องที่ท่านจะต้องรีบแก้ไขปัญหาย่างหนึ่งคือ จากการไปตรวจราชการ พบว่าผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด มีปัญหาเรื่องเงินตรองราชการที่ใช้ช่วยเหลือผู้ประสบภัยลดน้อยลง ทำให้กังวลว่าจะช่วยเหลือประชาชนได้ไม่ทั่วถึง ปัญหาไม่ได้เกิดขึ้นที่ว่าเงินมันมากหรือน้อยปัญหามันเกิดขึ้นที่วิธีการนำเงินไปใช้มันไม่ชัดเจน จึงมีปัญหาตรงที่ว่าบางคนใช้มากบางคนไม่ใช้เลย บางคนใช้น้อยตามสถานการณ์ไป จึงเป็นปัญหาที่ว่า ถ้าเกิดภัยที่ต้องใช้เงินทั้งปีเกิน ๒๐ ล้านบาท จะมีการส่งเงินทันไหม จะตัดส่งเงินโอนไปทันไหม และการขอขยายวงเงินยังเป็นระบบขออนุญาตแบบเดิมอยู่ไหม ตรงนี้อาจจะสะท้อนปัญหาให้รองอธิบดีกรมป้องกันฯ ได้โปรดนำไปพิจารณาแก้ไข ภูมิภาคเขาไม่บ่นให้มา ๒๐ ล้านบาท ก็ช่วยแค่ ๒๐ ล้านบาท เหลือ ๑๗ ล้านบาทท่วมก็ใช้แค่ ๑๗ ล้านบาท ซื้อของแจกก็หมดแล้ว เหมือนกับประสบการณ์เราเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านให้ซื้อผ้าห่มได้แค่ ๑ ล้านบาท ซึ่งซื้อได้เพียง ๔,๓๐๐ ผืน แจกได้แค่ตำบลเดียว แล้วจังหวัดที่มี ๒๐-๓๐ อำเภอ ซื้อผ้าห่มได้ ๑ ล้านบาท ทำให้ผู้ว่าฯ ไม่อยากแจกผ้าห่ม เพราะถ้าแจกไปแล้วกลายเป็นผู้ว่าฯ ลำเอียง ไม่ได้เกิดปัญหาที่เงินน้อยแต่เกิดปัญหาตรงที่การบริหารจัดการอย่างไรที่จะให้ผู้ว่าฯ เมื่อเกิดภัยมีเงินล่วงหน้าที่จะช่วยเหลือประชาชนได้ก่อน

ประธาน ให้อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยรับเป็นข้อสังเกตที่มีปัญหาการทำงานในพื้นที่ที่ต้องแก้ไขกันอย่างไร ผต.มท.ธานีฯ กล่าว

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุมผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย ครั้งที่ ๖/๒๕๕๖
วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖

มติที่ประชุม ขอแก้ไขข้อความ หน้า ๘ บรรทัดที่ ๖ โดยใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“ซึ่งก็คงเหมือนเดิม จังหวัดเชิญชวนประชาชนไปปลูกแล้ว ไม่มีงบประมาณดูแลรักษา อนุบาลต้นไม้ให้เจริญเติบโต ในที่สุดผู้ว่าราชการจังหวัดต้องเชิญชวนประชาชนไปปลูกซ้ำแล้วซ้ำอีก จึงควรสนับสนุนงบประมาณให้จังหวัดเพื่อดำเนินการตามหลักการประชောสาเต็มรูปแบบ คือ ทั้งปลูกทั้งดูแลรักษาให้ยั่งยืนตลอดไป”

ขอแก้ไขข้อความ หน้า ๙ บรรทัดที่ ๘ โดยใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“มีการสั่งการจากทุกกระทรวงและทุกกรม แบบไม่มีเอกภาพและขาดการบูรณาการที่แท้จริงเพียงเป็นการมารวมประชุมกันเท่านั้น ตอนปฏิบัติต่างคนต่างทำ ประกอบกับมีการตั้งค่าตัวชีวิตไว้สูงทำให้แต่ละหน่วยงานทำงานตอบสนองตัวชีวิตของตนเองเพียงลำพัง ผลงานจึงมิได้ตอบสนองเป้าหมายรวมของยุทธศาสตร์ เช่น การบำบัดผู้สมัครใจเมื่อได้ผู้สมัครใจไม่ครบตามตัวชีวิต ก็ใช้วิธีตั้งด่านตรวจปัสสาวะ แล้วบังคับให้เข้าบำบัดทำให้ไม่ได้ผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้ อีกเรื่องหนึ่งการใช้จ่ายเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ มีข้อจำกัดทำให้ไม่คล่องตัวเท่าที่ควร จึงควรพิจารณาให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ใช้อำนาจตามระเบียบวิธีงบประมาณภายใต้แผนของ ศพส.จ.”

ขอแก้ไขข้อความ หน้า ๑๓ บรรทัดที่ ๓ โดยใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“สำนวนการสอบสวนไม่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลคดีทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้ไว้เลยขอให้ท่าน”

ขอแก้ไขข้อความ หน้า ๑๓ บรรทัดที่ ๔ โดยใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“ดูผลของคดีว่าส่วนใหญ่ผลคดีจะรอลงอาญา”

ขอแก้ไขข้อความ หน้าที่ ๑๓ บรรทัดที่ ๕ และ ๖ โดยตัดข้อความดังต่อไปนี้

“หากไม่การดำเนินการจัดการข้างต้นก็ไม่สามารถจัดการได้ แต่เดิมมีนายอำเภอดำเนินการทุกเรื่อง”

ขอแก้ไขข้อความ หน้าที่ ๑๓ บรรทัดที่ ๖ โดยใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“ขอให้รวบรวมผลคดีที่ผ่านมาแล้วไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการมัดตัวผู้ถูกกล่าวหาให้ได้รับโทษสูงขึ้น โดยเฉพาะเลข ๑๓ หลัก เพื่อให้ผู้ที่รับจ้างกระทำความผิดต้องรับโทษหนักขึ้นหรือถูกจำคุก จะเกิดความเกรงกลัวและหลบจำ จะเป็นผลให้ขบวนการตัดไม้ทำลายทรัพยากรธรรมชาติหมดสิ้นไป”

ขอแก้ไขข้อความ หน้าที่ ๑๔ บรรทัดที่ ๖ โดยใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“โดยการหารือกับสำนักงานประมาณถึงอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดในการอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงงบประมาณได้เอง ซึ่งมีอยู่ตามระเบียบฯ อยู่แล้ว ทั้งนี้โดยกำหนดให้อนุมัติภายในกรอบโครงการ Y๒ ซึ่งทุกฝ่ายมีส่วนร่วมพิจารณาแล้ว”

ขอแก้ไขข้อความ หน้าที่ ๑๕ บรรทัดที่ ๑๑ โดยใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“แต่ผลชวานาจะขายข้าวเกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท”

ขอแก้ไขข้อความ หน้าที่ ๑๕ บรรทัดที่ ๑๒-๑๓ โดยใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“เพราะโดยข้อเท็จจริงนายอำเภอไม่ทราบ เพราะเวลาขึ้นทะเบียนเกษตรกร สำนักงานเกษตรอำเภอเป็นผู้รับผิดชอบ แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังต้องขึ้นทะเบียนอยู่ ฐานข้อมูลระดับอำเภอไม่มี”

ขอแก้ไขข้อความ หน้าที่ ๑๕ บรรทัดที่ ๑๗ โดยใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“จึงควรดำเนินการกำหนดกลุ่มเกษตรกรให้สอดคล้องสัมพันธ์กันกับโรงสี โดยเฉพาะในประเด็นที่เคยเป็นคู่ค้ำกันมาแต่เดิม ซึ่งจะช่วยให้กลุ่มผู้ที่จะทุจริตปฏิบัติการได้ยากยิ่งขึ้น ในส่วนของนายอำเภอและปลัดอำเภอควรมีหน้าที่ในการช่วยเหลือดูแลให้เงินจำนำถึงมือชาวนาให้มากที่สุด โดยดูแลอย่าให้มีการเอารัดเอาเปรียบในเรื่องความขึ้นและสิ่งปลอมปน รวมทั้งทำการชี้แจงและจัดให้มีแผนประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงด้วย”

ขอแก้ไขข้อความ หน้าที่ ๑๖ บรรทัดที่ ๑๗ โดยใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“ควรมีการรายงานต่อนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาขยายวงเงินเป็นรายจังหวัด”

ขอแก้ไขข้อความ หน้าที่ ๑๖ บรรทัดที่ ๑๘ โดยใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“โดยตรงในการได้รับความช่วยเหลือ”

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ

๓.๑ ข้อสั่งการ/ข้อราชการในการประชุมกระทรวงมหาดไทย ครั้งที่ ๖/๒๕๕๖

วันศุกร์ที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖

ประธาน ข้อสั่งการ/ข้อราชการในการประชุมกระทรวงมหาดไทย ครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ มีดังนี้

๑) ข้อสั่งการของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

๑.๑) ราคาสินค้าอุปโภคบริโภคและราคาผลผลิตการเกษตร

๑.๒) การช่วยเหลือเกษตรกรและแรงงานกรณีบริษัท สหฟาร์ม จำกัด

๑.๓) การทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ

๑.๔) เวทีพุดจาหาทางออกประเทศไทย

๑.๕) การประชาสัมพันธ์โครงการรับจำนำข้าวระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๖

๑.๖) การเตรียมความพร้อมรับมือสาธารณภัยในช่วงฤดูฝน

๑.๗) ผลงานของรัฐบาลครบรอบ ๒ ปี

๑.๘) การกระจายสินค้าเกษตร

๑.๙) การจัดทำ Website จังหวัด เพื่อเป็นเวทีหารือ/เสนอแนะของจังหวัด

๑.๑๐) การเพิ่มรายได้ครัวเรือนทั่วประเทศ

๑.๑๑) การสำรวจผู้พิการ

๑.๑๒) โครงการปลูกป่าและพื้นที่ป่าต้นน้ำและโครงการประชาอาสาปลูกป่า ๘๐๐ ล้านกล้าฯ

- ๒) ข้อสั่งการของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายประชา ประสพดี)
- ๒.๑) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทุจริต
 - ๒.๒) การแก้ไขปัญหาดินสาธารณประโยชน์
 - ๒.๓) การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ
 - ๒.๔) การจัดตั้งศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้
 - ๒.๕) การแก้ไขปัญหาคาความเดือดร้อนของประชาชน
 - ๒.๖) การแก้ไขปัญหากลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนปากมูล
 - ๒.๗) การแอบอ้างชื่อรัฐมนตรีและข้าราชการเพื่อหาผลประโยชน์
 - ๒.๘) โครงการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าต้นน้ำและโครงการประชารัฐปลูกป่า ๘๐๐ ล้านกล้าฯ
- ๓) ข้อสั่งการของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์)
- ๓.๑) หน่วยงานที่กำกับดูแล
 - ๓.๒) คณะที่ปรึกษา
 - ๓.๓) การจัดหาทุนสถาบันพระมหากษัตริย์ ขอให้ทำด้วยใจและทำด้วยความเทิดทูน
 - ๓.๔) การตรวจเยี่ยมพื้นที่
 - ๓.๕) การแก้ไขหนี้นอกระบบ
 - ๓.๖) การป้องกันการทุจริต
- ๔) ข้อราชการของปลัดกระทรวงมหาดไทย (นายวิบูลย์ สงวนพงศ์)
- ๔.๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ขอให้ให้ความสำคัญกับการทบทวนการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดตามแนวทางที่กำหนดอย่างใกล้ชิด
 - ๔.๒) การติดตามผลการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล ข้อสั่งการของรัฐมนตรีว่าการ/รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
 - ๔.๓) การประชุมระหว่างเอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่ประจำภูมิภาคอาเซียนกับผู้ว่าราชการจังหวัด
 - ๔.๔) โครงการพัฒนาเมือง
- ๕) ข้อราชการของรองปลัดกระทรวงมหาดไทย (ม.ล.ปนัดดา ดิศกุล)
- ๕.๑) ความคืบหน้าการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
 - ๕.๒) การสัมมนาเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่ชายแดน
 - ๕.๓) การป้องกันการระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ๒๐๑๒
- ๖) ข้อราชการของกรมการปกครอง
- ๖.๑) การเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลทะเบียนของประเทศเพื่อสนับสนุนนโยบายรัฐบาล
- อิเล็กทรอนิกส์
- ๖.๒) การปลูกป่าและฟื้นฟูป่าต้นน้ำตามโครงการ “ประชารัฐปลูกป่า ๘๐๐ ล้านกล้า ๘๐ พรรษามหาราชาฯ”
- ๗) ข้อราชการของกรมการพัฒนาชุมชน
- ๗.๑) การจัดเวทีพุดจาหาทางออกประเทศไทย
 - ๗.๒) ตัวชี้วัดที่ ๑.๑.๖ รายได้ครัวเรือน (ทั้งประเทศ) เพิ่มขึ้น
- ๘) ข้อราชการของกรมที่ดิน
- โครงการชาวดินรวมใจปลูกป่า ๘๐ ร้อยกล้า ๘๐ พรรษา มหาราชาฯ

๙) ข้อราชการของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๙.๑) การใช้เงินทดรองราชการของผู้ว่าราชการจังหวัด

๙.๒) การช่วยเหลือเยียวยาต้านมนุษยธรรมสำหรับผู้ที่ยุติภัยสิทธิเสรีภาพจากการชุมนุมและ

เหตุการณ์ประท้วงทางการเมือง ปี ๕๔๘-๒๕๕๓

๑๐) ข้อราชการของกรมโยธาธิการและผังเมือง

๑๐.๑) เหตุการณ์สะพานแขวนขาด อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑๐.๒) มาตรการด้านผังเมืองเพื่อป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัย

๑๑) ข้อราชการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๑๑.๑) โครงการพัฒนาเมือง

๑๑.๒) โครงการเสริมสร้างสวัสดิการทางสังคมให้กับคนพิการหรือทุพพลภาพ

มติที่ประชุม

รับทราบ

๓.๒ สรุปผลการประชุมปรึกษาหารือข้อราชการของผู้บริหารกระทรวงมหาดไทย

(Morning talk) วันอังคารที่ ๒ กรกฎาคม และ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖

ประธาน สรุปประเด็นผลการประชุมปรึกษาหารือข้อราชการของผู้บริหารกระทรวงมหาดไทย รายละเอียดตามเอกสารที่แนบ ขอให้กรมกลับไปศึกษารายละเอียดว่ามีเรื่องใด ที่เกี่ยวข้อง และให้ดำเนินการตามข้อสั่งการของปลัดกระทรวงมหาดไทย

มติที่ประชุม

รับทราบและถือปฏิบัติ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องสืบเนื่องในการประชุมครั้งที่ผ่านมา

๔.๑ การติดตามผลการเบิกจ่ายงบประมาณของจังหวัด และกลุ่มจังหวัดที่ล่าช้าเนื่องจากขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณ

ผอ.ส่วนประสานยุทธศาสตร์ สบจ.(นายทวิฯ)

สืบเนื่องจากการเบิกจ่ายงบประมาณประจำปีของจังหวัด และกลุ่มจังหวัด เมื่อสิ้นไตรมาส ๓ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ ผลการเบิกจ่ายงบประมาณต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ สาเหตุหลักเนื่องมาจากการโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณ ซึ่งจะมีใน ๓ ลักษณะใหญ่ๆ คือ

๑) ความไม่พร้อมของโครงการ เช่น พื้นที่การดำเนินการไม่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือว่าเกิดข้อผิดพลาดในการกำหนดพื้นที่การจัดทำโครงการเพื่อเสนอของบประมาณ

๒) พื้นที่ดำเนินการซ้ำซ้อนกับแหล่งงบประมาณอื่น ซึ่งได้รับงบประมาณไปแล้ว

๓) สถานที่ดำเนินการแห่งใหม่มีความเหมาะสมและเร่งด่วนกว่า ซึ่งได้ดำเนินการเสนอขอโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ มีโอนเปลี่ยนแปลงทั้งสิ้น ๒๒๘ โครงการ เป็นเงินงบประมาณทั้งสิ้น ๕,๐๕๐ ล้านบาทเศษ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๙๒ เปอร์เซ็นต์ เมื่อเปรียบเทียบกับงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด ซึ่งประเด็นการโอนและขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณมี ๓ ประเด็นใหญ่ๆ คือ

๓.๑) การโอนเปลี่ยนแปลงภายใต้อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของ กบจ.และ กบก. มีทั้งหมด ๓๑๒ โครงการ เป็นเงิน ๒,๐๓๓ ล้านบาทเศษ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒๔

๓.๒) การโอนเปลี่ยนแปลงภายใต้อำนาจของสำนักงานงบประมาณ จังหวัดขอทำความตกลงกับสำนักงานงบประมาณรายการที่เป็นการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการอสังหาริมทรัพย์ที่มีวงเงินเกิน ๑๐ ล้านบาท เป็นต้น ซึ่งต้องขอทำความตกลงกับสำนักงานงบประมาณมีทั้งสิ้น ๑๐๒ โครงการเป็นจำนวนเงิน ๑,๓๑๗ ล้านบาทเศษ คิดเป็นร้อยละ ๗.๒๘

๓.๓) การโอนเปลี่ยนแปลงที่กระทบต่อแผนพัฒนาจังหวัดและแผนกลุ่มจังหวัด ต้องขอความเห็นชอบไปยัง อภนจ. ซึ่งทำให้การพิจารณาเป็นไปด้วยความล่าช้ามีทั้งสิ้น ๒๐๗ โครงการ คิดเป็นเงินงบประมาณ ๑,๖๙๙ ล้านบาทเศษ คิดเป็นร้อยละ ๙.๔๐

ประธาน เป็นสังฆกรรม จังหวัดไหนมีการเปลี่ยนแปลงโครงการมาก สำนักงบประมาณจะอนุมัติล่าช้ามาก ขอความกรุณาให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ ไปเน้นย้ำกับผู้ว่าราชการจังหวัดหรือในที่ประชุมการตรวจงานว่า การทำแผนงานโครงการต้องได้เสียงให้ได้ข้อสรุปที่แน่นอนให้ได้ และอย่าให้มีการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะโครงการที่ต้องใช้สถานที่ดำเนินการเป็นของเอกชนจะต้องมีการลงนามยินยอมยกพื้นที่และส่งมอบให้กับทางราชการให้เรียบร้อยก่อน จึงจะเสนอเป็นโครงการไม่ใช่พูดด้วยวาจา แต่โครงการมาจริงไม่อนุมัติทำให้เสียเวลาเปลี่ยนแปลงซึ่งมีปัญหาทุกจังหวัด ควรต้องให้คะแนนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่ทำได้และทำไม่ได้ ทำแบบนี้บ่อยๆ มันจะเป็นเหมือนเดิมอีก ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ ก็มีรายละเอียดตามเอกสารจังหวัดไหนเบิกไปมากน้อยแค่ไหน เหลือเวลาอีก ๒ เดือนจะสิ้นปีงบประมาณแล้ว สบจ.สป. มีการสั่งการไปเป็นพิเศษหรือไม่

ผอ.ส่วนประสานยุทธศาสตร์ สบจ.(นายทวิฯ) มีการเร่งรัดเป็นปกติและให้มีการรายงานผลเป็นประจำทุกเดือน

ประธาน ระบบการรายงานจัดทำเรียบร้อยแล้วหรือไม่

ผอ.ส่วนประสานยุทธศาสตร์ สบจ.(นายทวิฯ) มีการรายงานในระบบเว็บไซต์ www.padme.go.th และให้รายงานเป็น manual ด้วย

มติที่ประชุม รับทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๔.๒ โครงการพัฒนาเมือง

ผู้แทนกรมส่งเสริมปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากโครงการพัฒนาเมืองเป็นโครงการที่รัฐบาลให้ความสำคัญ ขณะนี้การอนุมัติของคณะกรรมการได้อนุมัติแล้ว ๕ โครงการ เป็นเงิน ๙,๒๐๐,๐๐๐ กว่าบาท เนื่องจากการอนุมัติโครงการยังมีน้อย จึงขอความกรุณาผู้ตรวจราชการกระทรวงทุกท่านช่วยกรุณาประชาสัมพันธ์โครงการและเร่งรัดให้คณะทำงานที่จังหวัดให้เร่งตรวจสอบและเสนอโครงการพัฒนาเมืองที่อยู่ในแต่ละจังหวัดส่งให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นโดยเร่งด่วน และขอความกรุณาให้คณะทำงานให้ความสำคัญและตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร ทั้งรายละเอียดและความถูกต้องของราคากลางให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงในพื้นที่ และราคามาตรฐานกลางด้วย

ประธาน โครงการนี้คล้ายกับโครงการ SML ของกรมการหมู่บ้าน แต่โครงการ SML ให้เงินกับหมู่บ้านเลย ตามขนาดของหมู่บ้าน เล็ก กลาง ใหญ่ แต่โครงการพัฒนาเมืองต้องการพัฒนาชุมชนแทนที่จะให้เงินไปเลยว่าจะให้ชุมชนเล็ก ๕ แสนบาท ชุมชนกลาง ๑ ล้านบาท ชุมชนใหญ่ ๒ ล้านบาท แต่กลายเป็นว่าให้เสนอโครงการขึ้นมา ๕ แสนบาทไม่เกิน ๒ ล้านบาท และมีเงื่อนไขของการเสนอโครงการว่าต้องเป็นโครงการประเภทไหน มีหลักเกณฑ์พร้อมและที่สำคัญต้องผ่านเวทีประชาคมของชุมชนนั้นๆ อย่างน้อยเกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ หรือเกินครึ่งหนึ่ง ไม่ใช่เสนอโดยคนสองคน มีความยากตรงเวทีประชาคมเพราะว่าในความเป็นจริงคนในชุมชนกว่าจะจัดเวทีประชาคมพูดคุยกันได้ยากมาก และโครงการนี้รัฐบาลให้เฉพาะเทศบาลเมือง เทศบาลนครเท่านั้น ฉะนั้นกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะต้องกลับไปทบทวนนโยบายให้กับรัฐบาลว่า ถ้ามีเจตนาให้ชุมชนนั้นพัฒนาเป็นแผนงานของชุมชนจริง คงต้องทำแบบ SML ควรปรับงบประมาณการจัดสรรให้ชุมชนตามขนาดของชุมชน เช่น ชุมชนเล็ก ๕ แสนบาท ชุมชนกลาง ๑ ล้านบาท ชุมชนใหญ่ ๒ ล้านบาทแบบเดียวกับโครงการ SML แต่ถ้าดำเนินการโครงการแบบเดิมที่มีเงื่อนไขต้องมีการจัดการประชาคมเกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์คงไม่ใช่เรื่องง่ายๆ โครงการถึงได้มาทีละ ๒ โครงการ ๕ โครงการบ้าง ตรงนี้คือปัญหา ฉะนั้นผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ต้องบันทึกว่า ที่ประชุมมีความเห็นอย่างนี้ ถ้ารัฐบาลมีเป้าหมายให้ชุมชนเมืองในเขตเทศบาลเมือง เทศบาลนคร พัฒนาชุมชนได้อย่างจริงจังก็ต้องให้งบประมาณอย่าง SML ของกรรมการหมู่บ้าน เสนอมาทางจังหวัด ซึ่งมีหน้าที่ กลั่นกรองให้ก่อนที่จะเสนอมาที่กระทรวงจะดีกว่า ที่จะดำเนินการโดยการบังคับให้ประชาชน จัดเวทีประชาคม ให้เกินครึ่งหนึ่ง ทำให้การดำเนินการล่าช้าเพราะเพียงแค่จัดเวทีประชาคมก็ไม่ครบแล้ว

ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ (นายธานี) เป็นเรื่องแปลกที่นำเงินไปให้แล้วไม่มีใครอยากรับ อุปสรรคคือการ สั่งการหรือการเขียนโครงการ ซึ่งโครงการนี้มีเงื่อนไขว่าต้องเป็นชุมชนตั้งแต่ขนาด ๑๐๐ หลังคาเรือนขึ้นไป รวมกัน ลำบากตรงที่ไม่ได้กำหนดว่าให้ใครเป็นคนที่เรียกประชุม ๑๐๐ หลังคาเรือน ถ้าตรงนั้นยังไม่มีหมู่บ้าน จัดสรรหรือหมู่บ้านเก่า หรือขอยื่นนั้นเป็นขอยื่นที่ไม่ได้จัดสรร ไม่มีนิติบุคคลใครจะเป็นคนเริ่ม ฉะนั้นตรงนี้น่าจะ แก่ไขควรสั่งการให้ท้องถิ่นซึ่งมีชุมชนอยู่แล้ว ไปกำหนดกลุ่มที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเมืองตามวัตถุประสงค์นี้ เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่มีมองว่าเป็นจุดอ่อนของโครงการนี้ เพราะเราส่งไปเราคิดว่าชาวบ้านคิดตอบสนองได้ อีก ประการอยากบอกว่าให้ทำประมาณราคา ยิ่งยากเข้าไปอีกทั้งขอยื่นมีวิศวกรหรือไม่ หรือคนจบช่างก่อสร้างสักคน ใหม่ เป็นเรื่องยากแต่ถ้าเทศบาลลงไปสนับสนุนชุมชนและกำหนดให้มีการประชุมภายใน ๑๐ วัน ว่ามีโครงการ อะไรให้เสนอมา โครงการไม่เกิน ๔ - ๕ แสนบาท หรืออาจจะทำเป็น SML อย่างที่หัวหน้าผู้ตรวจราชการ กระทรวงฯ กล่าวก็ได้ และส่งมาให้ท้องถิ่นเพื่อทำการประมาณราคา เมื่อประมาณราคาแล้วก็ส่งมาให้ คณะกรรมการพิจารณา อนุมัติหรือไม่อนุมัติ เพราะจากการที่ไปตรวจราชการมาทั้ง ๔ จังหวัด ถึงแม้จะให้ชุมชน ไปทำมาก็ต้องมีการส่งโครงการคืนทั้งหมด เพราะว่าการประมาณราคาไม่มี เนื่องจากชุมชนท้องถิ่นทำไม่เป็น เพราะไม่มีวิศวกร และไม่รู้ด้วยว่าราคามาตรฐานของทางราชการที่จะอนุมัติเท่าไร

ประธาน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอาจสั่งการไม่ชัดเจน คือ ส่วนราชการกลัวว่า พอเข้าไป เกี่ยวข้อง จะถูกมองว่าทำเองเลยไม่กล้าเข้าไปยุ่ง กรมฯ ต้องแจ้งไปว่า ในกรณีประมาณราคาให้เทศบาลเข้า สนับสนุนโดยช่วยประมาณราคา แต่ไม่ได้ช่วยทำโครงการให้ ถ้าอยากให้การดำเนินการต้องมีความชัดเจน ควรดำเนินโครงการแบบ SML โครงการใหญ่ ๒ ล้านบาท หลายๆโครงการรวมกันไม่เกิน ๒ ล้านบาท ไม่ใช่ว่า เสนอโครงการ ๒ ล้านบาท เล็ก กลาง ใหญ่ แบบเดียวกับหมู่บ้าน SML ชุมชนเล็ก ๕ แสนบาท ชุมชนกลาง ๑ ล้านบาท ชุมชนใหญ่ ๒ ล้านบาท จะเสนอกี่โครงการก็ตามแล้วแต่ชุมชน จะให้เสนอโครงการ ๔ - ๕ โครงการก็ได้ ชุมชน ใหญ่ห้ามเกิน ๒ ล้านบาท และการประมาณการก็ให้ฝ่ายโยธาของเทศบาลช่วยประมาณการก็จะทำให้การ ประมาณการนั้นง่ายขึ้น ฝากผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ ไปทำความเข้าใจ ซึ่งบางทีคนในท้องถิ่นหรืออำเภอยังไม่ เข้าใจโดยละเอียดว่าจะทำอะไรได้บ้าง ว่าคือโครงการอะไร พอดูรายละเอียดโครงการคล้ายกับโครงการ SML

ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ (นายประดิษฐ์) จากการที่เข้าไปตรวจโครงการนี้ ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ แบบฟอร์มที่กำหนดให้มันมีความละเอียดมากเกินไป ซึ่งชาวบ้านไม่รู้ไม่สามารถกรอกรายละเอียดได้ ประการที่ ๒ ชุมชนให้ ตัวแทนหลังคาเรือนละ ๑ คน เข้าชื่อทำแบบบัญชีรายชื่อ ซึ่งชุมชนเหล่านั้นบางที่เป็นหมู่บ้าน การจะเข้าไปใน หมู่บ้านยังยาก ถ้าจะเอาตัวโดยไปถ่ายบัตรประชาชนมา ก็เป็นลักษณะบัญชีทางว่าว่าเป็นแบบฟอร์มที่กรมฯ กำหนดให้ครบ ซึ่งเป็นเรื่องที่ปฏิบัติยากในความเป็นจริง ผมได้แนะนำในจังหวัด ๒ เขตตรวจ มีภาคใต้ และภาค อีสานที่ไปพบ โดยใช้วิธีให้ท้องถิ่นจังหวัดช่วยให้เทศบาลเมือง เทศบาลนคร ลดขั้นตอนตามแบบฟอร์มที่กำหนด มิเช่นนั้นจะดำเนินการได้ยากมาก ฝากเป็นข้อคิดทั้งแบบฟอร์มกับการกำหนดรายชื่อว่าต้องเป็นบัญชีทางว่า ซึ่งบางทีคิดว่ารายชื่อมีเพียงแค่คณะกรรมการชุมชนก็พอแล้ว

มติที่ประชุม

รับทราบ

๔.๓ โครงการประชาอาสาปลูกป่า ๘๐๐ ล้านกล้า ๘๐ พรรษามหาราชาินี

ผู้แทน สนม.สป. โครงการประชาอาสาปลูกป่า ๘๐๐ ล้านกล้า ๘๐ พรรษา ที่เกรงว่าจะมีปัญหาการทับซ้อนกับพื้นที่ป้องกันอุทกภัย ขอเรียนว่าโครงการประชาอาสาปลูกป่า ๘๐๐ ล้านกล้า ๘๐ พรรษา เป็นหนึ่งในโครงการซึ่งอยู่ภายใต้งบประมาณเงินกู้ ๓.๕ แสนล้านบาท คือ โครงการนี้จะได้รับงบประมาณ ๑ หมื่นล้านบาท ซึ่งตอนนี้การกำหนดพื้นที่และการดำเนินการแยกกันอยู่แล้ว เพราะในส่วนของพื้นที่ปลูกป่าส่วนใหญ่ก็จะเป็นป่าในส่วนของพื้นที่ที่จะดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง ศาลปกครองได้ให้จัดทำประชาพิจารณ์ก่อน ซึ่งเป็นลักษณะของพื้นที่ที่เป็นลุ่มน้ำและได้มีการกำหนดพื้นที่ค่อนข้างชัดเจนแล้ว ในส่วนของพื้นที่ปลูกป่า ๘๐๐ ล้านกล้า จะมีผู้ซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่รับรองพิกัดว่าสามารถปลูกป่าได้แน่นอน ซึ่งผู้ที่จะรับรองพื้นที่ที่จะทำการปลูกป่าจะประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเจ้าของพื้นที่ อธิบดีหรือเจ้าของพื้นที่ที่ต้องการจะปลูกป่าจะต้องลงนามร่วมกันและนำเสนอ กบอ. หลักเกณฑ์นี้ กบอ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้รอบคอบแล้วซึ่งจะไม่มี ความซ้ำซ้อนกัน

ประธาน ตอนนี้การลงนามถึงขั้นตอนไหนแล้ว

ผู้แทน สนม.สป. อยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการด้านกฎหมายของรัฐบาล ตอนนี้ได้จัดทำคำอธิบายชี้แจงศาลปกครองว่า โครงการประชาอาสาปลูกป่า ๘๐๐ ล้านกล้า ๘๐ พรรษา ไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเกี่ยวกับโครงการการบริหารจัดการน้ำที่มีปัญหา

ประธาน โครงการนี้ เป้าหมายหลัก คือ ต้องการเพิ่มพื้นที่ปลูกป่าโดยเฉพาะป่าต้นน้ำลำธาร เข้าใจว่าทางจังหวัด ทั้งผู้ว่าฯ และนายอำเภอมีแผนอยู่แล้วในพื้นที่นั้น ประเด็นสำคัญอยู่ที่การรวบรวมแผนงานของแต่ละจังหวัด เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเป็น สนม.สป.หรือกรมการปกครอง ต้องนำแผนงานนี้มาให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ ทุกเขตได้รับทราบ เพราะผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ จะต้องเข้าไปติดตามงาน ซึ่งจุดนี้สำคัญที่สุดสรุปได้เมื่อไหร่ การประมวลแผนงานของทุกจังหวัด ประมวลแผน ๕ ปี แผนประจำปี ๒๕๕๗ ก็จะต้องทำให้เสร็จ เพราะการปลูกป่าใน ๑ ปีมีเวลาทำได้แค่ ๔ เดือน คือในช่วงระหว่างเดือนพฤษภาคม - สิงหาคม สิ่งเหล่านี้ สนม.สป. ต้องร่วมกับกรมการปกครองวางแผนให้ชัดเจน

ผู้แทน สนม.สป. ตอนนี้โครงการฯ ปี ๒๕๕๖ ซึ่งพร้อมที่จะดำเนินการ พอมีปัญหาเรื่องการทำประชาพิจารณ์ ๒๔ จังหวัดที่ส่งมาแล้ว จึงไม่สามารถดำเนินการได้ต้องเลื่อนออกไป เป็นปี ๒๕๕๗

ประธาน ที่จริงไม่ต้องไปรอกการทำประชาพิจารณ์ และมั่นใจว่าแผนงานที่นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดทำไว้ ๙๐ เปอร์เซ็นต์ผ่านอยู่แล้ว สนม.สป.ต้องนำแผนงานนั้นมาขับเคลื่อนและนำข้อมูลมาให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ ล่วงหน้า เพราะงานบางเรื่องไม่ต้องรอกการทำประชาพิจารณ์สามารถขับเคลื่อนทำได้เลย ซึ่งโครงการนี้ไม่เกี่ยวกับคณะกรรมการบริหารจัดการน้ำ (กบอ.) เลย ไม่จำเป็นที่จะต้องทำประชาพิจารณ์ ผมไม่เข้าใจ

ผู้แทน สนม.สป. ช่วงหลังได้นำเอาโครงการประชาอาสาปลูกป่า ๘๐๐ ล้านกล้า ๘๐ พรรษา เข้าไปรวมอยู่กับแผนแม่บทของโครงการบริหารจัดการน้ำด้วย

ประธาน โครงการนี้ถึงไม่มีงบประมาณจะทำ ผมคิดว่าผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอคงเริ่มทำไปแล้วทำไม่ไม่แยกออกเพราะไม่เกี่ยวข้องกับการทำประชาพิจารณ์ คือ ประชาพิจารณ์กล้ายืนยัน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ว่าชาวบ้านเห็นด้วยอยู่แล้ว เพราะเรามีเจตนาที่จะใช้งบประมาณในงบ ๓.๕ แสนล้านบาท ก็เลยมีการรวมโครงการนี้เข้าไปด้วย

ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ(นายธนาธิ) ผมคิดว่ากระทรวงทรัพยากรฯ อยากได้งบประมาณ จึงเอาโครงการนี้ไปผูกไว้กับโครงการบริหารจัดการน้ำ ตอนนี้ความเข้าใจที่เกิดขึ้นในต่างจังหวัดได้รับการสะท้อนกลับมาจาก

ภูมิภาคว่าตกลงยังงี้ เพราะคนที่รู้เรื่องกลับเป็นผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดที่เขาว่าของเขาจะไต่ถามประมาณเท่าไรในปี ๒๕๕๖ และปี ๒๕๕๗ จะได้เท่าไร แล้วก็หลักเกณฑ์ของจังหวัดที่จะทำโครงการในที่สาธารณะ ต้องเป็นที่สาธารณะประโยชน์ที่มีพื้นที่เกินกว่า ๑๐ ไร่ขึ้นไป ถึงจะมีสิทธิที่จะไปของบประมาณ เรื่องนี้จังหวัดรู้จากกระทรวงทรัพยากรฯ แต่ไม่ได้รู้จากกระทรวงมหาดไทย แล้วไปถามว่ากระทรวงมหาดไทยไปลงนาม MOU กับกระทรวงทรัพยากรฯ จริงไหม มันก็น่าเคลือบแคลงสงสัยตรงที่ว่าเราทำไมไม่แจ้งให้จังหวัดรู้ พอจังหวัดรู้ ข้อต่อไปเขาก็ถามว่าการที่กำหนดให้ไปเอาที่สาธารณะประโยชน์เนื้อที่เกิน ๑๐ ไร่ มาปลูกป่า มันชอบโดยกฎหมายหรือไม่ พุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ท่านไปปลูกป่ามันก็กลายเป็นการเปลี่ยนสภาพที่สาธารณะประโยชน์ หรือที่สาธารณะประโยชน์ที่เห็นมีอยู่มากมาย ส่วนใหญ่จะเป็นห้วย หนอง คลอง บึงซึ่งจะนำมาปลูกป่าไม่ได้ กลับอีกอันหนึ่งกลายเป็นว่าตามแผนที่ผู้ว่าฯ ทำแล้วก็จะดำเนินการตามแผนปี ๒๕๕๖ และปี ๒๕๕๗ ก็ไม่สามารถที่จะไปของบได้ เพราะมันไม่เป็นที่สาธารณะประโยชน์ซึ่งเป็นปัญหา แล้วกลับมาย้อนดูว่า ๘๐๐ ล้านกล้า ถ้าจะปลูกจริงๆ ทั่วประเทศต้องใช้พื้นที่ ๔ ล้านไร่ เพราะ ๑ ไร่ ปลูกได้ ๒๐๐ ต้น ตามมาตรฐานที่จะไต่ถามประมาณ ๔ ล้านไร่ ลองเอา ๗๐ หาร จังหวัดหนึ่งต้องหาพื้นที่ปลูกประมาณ ๕ หมื่นกว่าไร่ เพราะฉะนั้นต้องไปคิดโจทย์ ๔ ล้านไร่ พอไปกำหนดกลายเป็นว่าเงิน ๑ หมื่นล้าน กระทรวงทรัพยากรฯ เท่านั้นที่มีคุณสมบัติเอาไปใช้ได้ ซึ่งขัดกับหลักการที่เคยเสนอให้เจ้าหน้าที่ไปนำเสนอกับคณะกรรมการว่า น่าจะเป็นประชาอาสาตามชื่อโครงการไม่ใช่กระทรวงทรัพยากรฯ อาสา ประชาอาสา คือ ถ้าหมู่บ้านใดเขายินดีที่จะปลูกพื้นที่ที่เขาจะยกให้แล้วเขาปลูกได้ คิดมาแล้วค่าทำกล้าเท่าไร ค่าปลูกเท่าไร ค่าดูแลรักษาเท่าไรให้เขาทำไป ผมคิดว่าหลักการที่หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ เคยเสนอให้กรมการปกครอง และสำนักงานปลัดกระทรวงฯ ไปนำเสนอคณะกรรมการน่าจะตรงและประสบความสำเร็จมากกว่า เพราะถ้านำ ๗๐ จังหวัดมาหารเฉลี่ยแล้ว จังหวัดหนึ่งตกประมาณ ๕ หมื่นกว่าไร่ ที่เป็น ๗๐ จังหวัด เพราะจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี ไม่ต้องไปหาแล้ว เพราะไม่น่าจะมีพื้นที่เหลือให้ปลูกป่า จึงขอฝากทางเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องด้วย

ประธาน กระทรวงฯ ต้องไปอ่านโครงการดั้งเดิมประชาอาสา และต้อง Defence งบประมาณให้ตรงกับทางจังหวัดไม่ใช่ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและกรมป่าไม้หรือกรมอุทยานเป็นคนดำเนินการ เพราะทุกจังหวัดมีป่าหลายประเภท ป่าอุทยาน ป่าสงวน ป่าเสื่อมโทรม ที่สาธารณะประโยชน์ ในหลักการบอกแล้วว่าในงบประมาณทั้งหลายต้องไปอยู่ที่จังหวัด คณะกรรมการระดับจังหวัดต้องมีผู้ว่าฯ เป็นประธาน และมีคณะทำงานระดับอำเภอด้วย ซึ่งต้องให้คณะกรรมการเหล่านี้เป็นผู้บริหารงบประมาณ ไม่ใช่ให้กระทรวงทรัพยากรฯ กรมอุทยานหรือกรมป่าไม้ ในพื้นที่ที่จะต้องดำเนินการในจังหวัดนั้นๆ ต้องให้คณะกรรมการระดับจังหวัดที่มีผู้ว่าฯ เป็นประธาน โครงการนี้ประชาอาสาควรให้ประชาชนเป็นคนเพาะพันธุ์ไม้ ถ้าประชาชน ชุมชนไหนติดกับอุทยาน ไต่ถามให้ประชาชน ชุมชนที่ติดกับอุทยานเพาะพันธุ์กล้าไม้ที่ทางกรมอุทยานต้องการ แล้วขายให้กับจังหวัดและอาสาไปปลูกด้วย คือ ประชาชนเพาะพันธุ์เอง แล้วนำไปปลูก ประชาชนได้ประโยชน์จากการเพาะพันธุ์กล้าไม้ถึงจะเป็นผลดี ถ้าจ้างประชาชนปลูกไร่ละ ๓,๘๐๐ บาท การดำเนินงานก็จะเหมือนเดิม ตรงนี้ ผอ.สนผ.สป. เจ้าหน้าที่ ที่เข้าประชุมต้องเข้าไป Defence ประเด็นนี้ในเรื่องของหลักการและเหตุผล เพราะจะส่งผลกระทบต่อความเสียหายต่องบประมาณแผ่นดิน อาจเป็นเหตุให้มีการปรับคณะรัฐมนตรี เพราะพอมิเงินเลยคิดที่จะทำเองเลย ซึ่งผิดกับหลักการที่จะต้องมอบให้ทางจังหวัด เพราะจังหวัดจะรู้เองว่าอันไหนควรจะทำเอง อันไหนควรจะให้ประชาชนทำ หรือจ้าง ทางจังหวัดสามารถรู้เองได้ เนื่องจากในแต่ละพื้นที่มีส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดนั้นๆ อยู่แล้ว ทำให้ไม่แน่ใจว่าหลักการเปลี่ยนไปอย่างไร

ผู้แทน สนผ.สป. หลักการ คือ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรับรอง ถ้าเป็นพื้นที่ในท้องถิ่นต้องให้ อบต.รับรอง ทำ MOU ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สมมุติว่าไปปลูกในพื้นที่ ส.ป.ก ให้เลขาธิการ ส.ป.ก รับรอง

ประธาน ผมไม่ห่วงเรื่องการรับรอง แต่ควรเน้นการดำเนินการว่าหลักๆ แล้วใครเป็นผู้ดำเนินการในการบูรณาการ

ผู้แทน สนผ.สป. ยังเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด เพราะเวลางบประมาณจัดสรรลงจังหวัดจะมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานคณะทำงาน และมี ท.ส.จ เป็นเลขานุการ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดก็ยังมีอำนาจ

ประธาน ยังเป็นหลักการเดิมที่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไปบูรณาการงบประมาณตรงนี้อยู่ใช่ไหม รวมทั้งระดับอำเภอด้วย

ผู้แทน สนผ.สป. ยังเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บูรณาการงบประมาณ เพราะในส่วนพื้นที่ที่เป็นพื้นที่อำเภอก็จะให้อำเภอเป็นหน่วยดำเนินการ

ประธาน ถ้ายังอยู่ในหลักการเดิมตรงนี้พอจะปรับง่าย

ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ (นายธานีฯ) พูดแล้วเหมือนเงินไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัด แต่จริงๆ แล้วด้วยหลักเกณฑ์จังหวัดจะหาพื้นที่ปลูกไม่ได้ เพราะต้องไปดูหลักเกณฑ์ข้อแรกว่าถ้าเป็นพื้นที่อุทยาน ถ้าเป็นพื้นที่ป่าก็เป็นหน้าที่ของกรมอุทยาน กรมป่าไม้ เป็นคนของงบประมาณและเป็นคนปลูกไม่เกี่ยวกับผู้ว่าราชการจังหวัด ฉะนั้นเงินก็จะมาจากส่วนกลาง ส่วนอำนาจของภูมิภาคที่ผู้ว่าฯ จะขอได้ต้องเป็นที่สาธารณะประโยชน์หรือที่ของทางราชการที่มีขนาดใหญ่กว่า ๑๐ ไร่ขึ้นไป

ผู้แทน สนผ.สป. ลักษณะของการคัดเลือกพื้นที่และการรับรองพื้นที่เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ว่าลักษณะของงบประมาณที่ไปลงจังหวัด ผู้ว่าฯ ก็มีอำนาจที่จะบูรณาการ สมมุติว่าเป็นพื้นที่ของกรมอุทยานซึ่งพื้นที่นี้ไม่สามารถปลูกได้ หรือท่านผู้ว่าฯ ไม่ลงนามรับรอง ก็ไม่สามารถดำเนินการได้

ประธาน ท่านไม่เข้าใจความหมายของผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ (นายธานีฯ) หมายความว่า ที่กรมอุทยานพยายามบอกหลักเกณฑ์ว่าพื้นที่อุทยาน อุทยานจะดำเนินการเองตรงนี้ ผู้ว่าฯ ไม่มีอำนาจในการแก้ไขเกี่ยวข้อง ผมว่าไม่ใช่คือต้องให้เป็นอำนาจของผู้ว่าฯ ในจังหวัดนั้นๆ ถ้าพื้นที่เก่าเป็นพื้นที่อุทยานจริงแต่จะให้ประชาชนอาสาลงไปทำต้องเป็นอำนาจของคณะกรรมการชุดนี้ได้ ยังเป็นอำนาจนี้ใหม่

ผู้แทน สนผ.สป. หลังจากที่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรฯ ท่านเดิมออกไป ท่านใหม่เข้ามาหลักการตรงนี้ยังไม่ชัดเจน ซึ่งก่อนนั้นรัฐมนตรีกระทรวงทรัพยากรฯ ท่านเดิมท่าน Defence ไว้

ประธาน ต้องไป Defence กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรฯ คนใหม่ว่า ยังไงก็ตามถ้ายังทำแบบเดิมๆ คือ พอเงินมาแล้วไปจ้างปลูกเหมือนเดิมก็จะไม่ได้ผลเหมือนเดิม จะประสบความล้มเหลว และพื้นที่อุทยานเป็นอำนาจของคณะกรรมการระดับจังหวัด ดูว่าต่อไปเป็นพื้นที่อุทยานเขาบอกว่าควรให้ประชาชนอาสา คือให้ประชาชนได้ประโยชน์ ให้ประชาชนเพาะพันธุ์กล้าไม้ด้วยมาขายให้เราและไปอาสาปลูก ในประเด็นนี้ให้เป็นอำนาจบูรณาการของผู้ว่าฯ เบ็ดเสร็จในจังหวัด กรรมการนำมาปฏิบัติ ถ้าหลักการนี้ได้ เป็นหน้าที่ที่ผู้แทน สนผ.สป. ต้องเสนอ ผอ.สนผ.สป.ต้อง Defence ที่หลักการแต่ดั้งเดิม คือ ถ้าเปลี่ยนหลักการนี้ จะไม่มีประโยชน์เลย เพราะกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติรวมกัน โดยกระทรวงทรัพยากรฯ สนับสนุนเรื่องวิชาการ แต่เรื่องดำเนินการ การเกณฑ์คนทั้งหลายอยู่ที่กระทรวงมหาดไทยต้องดำเนินการคู่กันไป รวมทั้งในหลักการของการดำเนินการเหมือนการจ้างชุมชน เช่น จ้างชุมชนไร่ละ ๓,๘๐๐ บาท แต่ไม่ได้ให้ชุมชน ๓,๘๐๐ บาท ในลักษณะของจ้างให้ชุมชนการเพาะพันธุ์กล้าไม้มาขายสมมุติเพาะพันธุ์กล้าไม้ ไร่ละ ๑,๕๐๐ บาท ยังเหลืออีก ๒,๓๐๐ บาทไปอาสาปลูก พอปลูกเสร็จจนต้นไม้โตโตรอดเกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ จึงให้ส่วนที่เหลือ ๒,๓๐๐ บาท/ไร่ แก่ชุมชน สมมุติว่ามี ๑๐๐ ไร่ คิดได้ประมาณ ๒๓๐,๐๐๐ บาท ยอดเงินจำนวนนี้ให้แก่หมู่บ้านที่อาสาปลูกต้นไม้ และให้เงิน SML เพิ่มไปตามขนาดของหมู่บ้านในการบริหารจัดการ ถ้าหลักการนี้จะเป็นประโยชน์ทั้งสองฝ่าย

ผู้แทน สนผ.สป. ตรงนี้ค่อนข้างจะชัดเจน ถ้าเป็นลักษณะที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะดูแลได้จริงๆ ก็เป็นพื้นที่อื่นๆ อย่างที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ(นายธานีฯ) เรียง คือ เขาจะให้งบประมาณเราประมาณ ๑,๐๒๕ ล้านบาท ส่วนอีก ๙ พันล้านบาท กระทรวงทรัพยากรฯ จะดำเนินการนี้คือหลักการต้นๆ ของการดำเนินการ

ประธาน อย่างนี้ก็ผิดหลักการแต่แรก คือ หมิ่นล้านบาท เอามาพันล้านบาท กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติเอาไป ๙ พันล้านบาท ถ้าเช่นนี้กระทรวงมหาดไทยต้อง Defence ไม่อย่างนั้น กระทรวงมหาดไทยต้องถอนตัวไม่ร่วมรับผิดชอบ เพราะงบประมาณต้องมาบูรณาการที่จังหวัด ส่วนคณะกรรมการระดับจังหวัดมาดูแลว่า ต่อให้เป็นพื้นที่อุทยาน พื้นที่ป่าสงวนก็ตาม ถ้าจังหวัดยืนยันว่าให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทำต้องให้ประชาชนมาร่วมทำ ไม่ใช่จ้างมาปลูก ถ้าเป็นเช่นนี้กระทรวงมหาดไทยต้องรีบถอนตัวและมีบันทึกจากกระทรวงมหาดไทยให้ชัดเจนไปถึงให้รัฐบาลว่า การดำเนินการเช่นนี้ถ้าไม่เป็นไปตามหลักการ เช่นนี้ก็ล้มเหลว กระทรวงมหาดไทยจะไม่ร่วมรับผิดชอบ การที่ให้จังหวัดและอำเภอ คือ การให้ท้องถิ่นและให้ท้องถิ่นระดม ถ้าพื้นที่เป็นที่สาธารณะประโยชน์แล้วให้ท้องถิ่นดูแลไม่มีปัญหา แต่ติดปัญหาตรงที่พื้นที่อุทยาน พื้นที่ป่าสงวน ซึ่งส่วนใหญ่ประมาณ ๗๐ - ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ต้องใช้พื้นที่ป่า พื้นที่อุทยาน ในการปลูก ทำให้เกิดการอ้างความเป็นเจ้าของโครงการ แต่วิธีที่จะลดการอ้างความเป็นเจ้าของได้นั้น ต้องไปบูรณาการที่จังหวัดโดยมีผู้ว่าฯ เป็นประธาน และผู้ว่าฯ สามารถส่งต่อให้ท้องถิ่นทำได้ หลักการอยู่ที่นโยบายของรัฐบาล เดิมที่มีการคุยกันชัดเจน พอไม่มีงบประมาณให้กระทรวงมหาดไทยทำ แต่พอมีงบประมาณเข้ามาก็มีการเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาจะทำเอง ซึ่งเป็นการส่อเจตนาในการดำเนินการ

ผู้แทน กรม สด. ถ้าให้ท้องถิ่นทำอย่างน้อยท้องถิ่นมีงบประมาณดูแล และเชื่อว่าท้องถิ่นคงไม่ปล่อยให้ต้นไม้ตาย ในช่วง ๒๐ กว่าปีที่ผ่านมา ที่มีการปลูกต้นไม้ มีต้นไม้เหลือรอดไปสักกี่ต้นครับ

ประธาน โดยหลักการ คือ ต้องให้ชุมชนและท้องถิ่นดูแลอยู่แล้ว เป็นห่วงต้องไป Defence ตรงนี้ เพราะดูจากงบประมาณก็รู้อยู่แล้วว่า งบของกระทรวงมหาดไทยพันล้านบาท งบของกระทรวงทรัพยากรฯ ๙ พันล้านบาท

ประธาน เดิมจ้างเขาปลูกไร่ละ ๓,๘๐๐ บาท และคิดที่จะยังคงดำเนินการจ้างแบบเดิมอีก คำว่าโครงการประชาราษฎร์ ต้องการพลิกระบบเดิมๆ แต่ยังคงคิดที่จะเอาระบบเดิมๆ มาทำอีก ถ้าเช่นนั้น กระทรวงมหาดไทยควรรีบถอนตัวออกมา

มติที่ประชุม รับทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ระเบียบวาระที่ ๕ ประเด็นการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทยประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖

๕.๑ การติดตามทบทวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดใหม่

ผอ.สตร.สป.(นายวินิตย์ฯ) ซึ่งเรื่องนี้ ผต.มท.นิสิตฯ ได้กรุณานำข้อมูลที่ผู้แทน สบจ.สป.ได้นำเสนอจากการประชุมกำหนดประเด็นการตรวจราชการครั้งที่ผ่านมา บูรณาการร่วมกับประเด็นที่ ผต.มท.นิสิตฯ ได้รับมอบจากปลัดกระทรวงมหาดไทยให้ไปประชุมติดตามร่วมกับรัฐบาลในการทำยุทธศาสตร์จังหวัดต่างๆ ได้รับแนวคิดและนโยบายในส่วนของรัฐบาล และส่วนของกระทรวงต่างๆ ขออนุญาตให้ ผต.มท.นิสิตฯ สรุปเรื่องนี้แทน สบจ.สป.

ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ(นายนิสิตฯ) ดังกราฟที่แสดง ซึ่งรัฐบาลได้ถ่ายทอดยุทธศาสตร์ประเทศทั้ง ๔ ด้าน ลงจังหวัดโดยเป็นตัวชี้วัด ๒๓ ตัวชี้วัด ใน ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน(Growth and Competitiveness) ว่าลงจังหวัดแล้วจะวัดอะไร ด้านลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) และด้านปรับสมดุลและระบบการบริหารจัดการภาครัฐ (Government Efficiency) พวกนี้เป็นดัชนีตัวชี้วัดในการวัดการพัฒนาของจังหวัด และตัวชี้วัดเหล่านี้กำหนด

โดยสภาพัฒน์ ซึ่งสภาพัฒน์ได้ไปวัดตัวชี้วัดแต่ละจังหวัดทุกจังหวัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว นี่เป็นตัวอย่างเอามาให้เห็นว่า บางตัวชี้วัดก็ผ่าน บางตัวชี้วัดก็ไม่ผ่าน โดยมีเส้น ๑๐๐ เป็นเส้นค่าเฉลี่ยของประเทศ ถ้าเกินแสดงว่าจังหวัดมีการพัฒนาที่ดีกว่าระดับประเทศ ถ้าเท่ากับเส้นค่าเฉลี่ยของประเทศแสดงว่า จังหวัดมีการพัฒนาเท่ากับระดับประเทศ ถ้าต่ำกว่าเส้นค่าเฉลี่ยของประเทศแสดงว่าจังหวัดนั้นแย่ รัฐบาลเลยบังคับให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไปทบทวนแผนพัฒนายุทธศาสตร์จังหวัด โดยให้ไปดูว่าตัวชี้วัดจังหวัดพื้นฐาน หลังจากสภาพัฒน์วัดสมรรถนะมาแล้ว จังหวัดจะต้องไปพัฒนาในแต่ละด้านต่างๆ ตามยุทธศาสตร์ประเทศอย่างไร เช่น ด้านการเติบโตและการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศโดยไปดูผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว (GPP per Capita) สำหรับจังหวัดที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศผู้ว่าราชการจังหวัด จะต้องไปจัดกิจกรรมเสริมทำให้ค่าเฉลี่ยรายได้ต่อหัวสูงขึ้น หรือทางด้านการลดความเหลื่อมล้ำ จากกราฟประชาชนเป็นโรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวานกันมาก ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของประเทศ ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องหาโครงการที่ทำให้ประชาชนไม่เป็นโรคความดันโลหิต โรคเบาหวานไม่มากด้านเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ดังกราฟตัวชี้วัดทุกจังหวัดตกเหมือนกันหมดเรื่องการสูญเสียพื้นที่ป่า ด้านสุดท้าย Government Efficiency กพร. ใช้ Internal Process กำหนดให้ประชาชนจะต้องเข้าถึงบริการประปาและไฟฟ้า จังหวัดต้องเข้าไปดูตามสภาพตัวชี้วัดถ้าไม่ถึงจังหวัดต้องไปหาวิธีการเพิ่มและเมื่อชี้สถานะภาพเสร็จแล้วให้ทางจังหวัดมาดูในขั้นตอนที่ ๒ ไปวิเคราะห์ SWOT ใหม่อีกรอบหนึ่งว่า จากสถานะจังหวัดกับสภาพแวดล้อมจังหวัดถ้าให้ไปดูจุดอ่อนกับภัยคุกคามที่เกิดขึ้นจากสถานะภาพควรทำโครงการแก้ไข เพราะถ้าพื้นฐานจังหวัดไม่ดี จะแข่งขันกับอาเซียนก็ไปไม่ได้ ฉะนั้นเลยมาหาว่าพัฒนาความพร้อมของจังหวัดให้พร้อมก่อน ปลัดกระทรวงฯ เลยขอความกรุณาให้ท่านผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ ไปช่วยตรวจดูว่า จังหวัดได้ทำแผนมาตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาด้านนี้หรือไม่ เช่นว่า จังหวัดที่ตกด้านคนยากจนมีแผนที่จะแก้ไขปัญหาคคนยากจนใหม่ จังหวัดที่ตกด้านโรคความดันเบาหวาน มีแผนที่จะแก้ปัญหาเรื่องนี้ไหม นี่คือสิ่งแรกที่ยากให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ ช่วยไปดู

ส่วนที่สอง แต่ละจังหวัดเมื่อมีโครงการแก้ไขพัฒนาเพื่อพัฒนาสถานะภาพแล้วก็บอกว่าอยากจะเห็น Positioning ของจังหวัดได้รับการพัฒนา จังหวัดยโสธร นำเสนอประวัติแก่นายกรัฐมนตรี ท่านก็ประทับใจ จังหวัดเขาจะเป็น Organic city ทำยุทธศาสตร์ไปดาว ๓ ชั้น นี่คือ Positioning เขาก็จะพัฒนาไปนี่คือนวัตกรรมที่ใช้ยุทธศาสตร์จังหวัดที่เป็นเกษตรอินทรีย์ หรือจังหวัดมุกดาหารจะใช้ Smart gateway ในการพัฒนาจังหวัด จังหวัดนครนายกใช้ Smart silicon valley ปลัดกระทรวงฯ จะขอให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ ไปช่วยตรวจดูเวลาจังหวัดดำเนินการเป็นไปตามขั้นตอนนี้ไหม แล้วโครงการที่เสนอสมเหตุสมผลไหม มีเป้าหมายชัดเจนไหม ตอบปัญหาได้ไหม แก้ไขปัญหาได้ไหม สิ่งที่นายกรัฐมนตรีวิจารณ์ คือ

ประเด็นที่ ๑ เป้าหมายของแต่ละจังหวัดไม่ค่อยใส่ว่าจะแก้ไขปัญหาพวกนี้ได้เท่าไร อย่างไร

ประเด็นที่ ๒ คือ โครงการที่แก้ไขปัญหาพวกนี้ไม่แสดงออก ซึ่งเป็นโครงการสำคัญที่จะแก้ไขที่เรียกว่า โครงการ flagship project ไม่ค่อยเห็น

ประเด็นที่ ๓ แผนขาดการเชื่อมโยงกับงบประมาณ เพราะงบจังหวัดนิดเดียว แต่จริงๆ แล้วงบที่มาช่วยทำมี งบฟังก์ชันเยอะแยะ นายกรัฐมนตรีอยากเห็นผู้ว่าฯ บูรณาการงบฟังก์ชัน เพราะถ้าดูจากตัวชี้วัดเป็นงานของงบฟังก์ชันทั้งนั้น งบจังหวัดมีนิดเดียว ท่านอยากเห็นการบูรณาการระหว่างงบฟังก์ชันกับงบของจังหวัดสอดคล้องประสานกันแก้ปัญหาพวกนี้ให้เห็นภาพรวมๆ ชัดขึ้น ปลัดกระทรวงฯ จึงขอให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ ช่วยกันดู

ประธาน ข้อสำคัญมีข้อมูลทุกจังหวัด รายจังหวัดเลยไหม ถ้ามีข้อมูลเป็นรายจังหวัด จะต้องส่งข้อมูลให้กับผู้ตรวจราชการกระทรวงทุกเขตไว้ด้วย เพื่อไปกำกับและตรวจดู ถ้าจะให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงทำงานให้ไม่มีปัญหาแต่ต้องมีข้อมูลรายจังหวัดมาให้ดูด้วย สบจ.สป.รับไปทำข้อมูลมาให้ทางผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ

ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ (นายธานีฯ) เพื่อให้ยุทธศาสตร์ของจังหวัดสำเร็จ ก้าวเดินต่อไปอย่างสมบูรณ์ พอดีชีวิตออกมาตกอยู่ใต้เส้นแดงหมด ก่อนที่จะไปถึงมือผู้ว่าฯ จะต้องมาพูดถึงคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ถ้า นายกรัฐมนตรีสั่งว่าต่อไปบึงกุ่มฯ ถ้าจะขอจะต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ตัวชีวิตจังหวัดด้วย คือให้ขอตามที่ จังหวัดได้ทำยุทธศาสตร์ไว้ เมื่อเราทำยุทธศาสตร์เสร็จคิดว่ากระทรวง หรือ สบจ.สป. จะต้องไปเน้นประเด็นตรงนี้ ว่า พอดีผู้ว่าฯ ทำตัวชีวิตเสร็จให้แจ้งไปที่กระทรวงสาธารณสุข ว่าจังหวัดตกตัวชีวิตเรื่องโรคเบาหวาน สาเหตุที่เป็น โรคเบาหวานเพราะมีประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลามมาก อาหารของมุสลิมส่วนใหญ่เป็นอาหารที่ให้แคลอรีสูง เขาจำเป็นต้องแก้ไขปัญหา กระทรวงสาธารณสุขอย่าส่งงบในการกำจัดยุ้งลายลงไป แต่ให้ช่วยส่งงบที่แก้ปัญหา โรคเบาหวานไป เพราะเชื่อว่าสาธารณสุขจังหวัดไม่สามารถที่จะบังคับบัญชาคนที่จัดงบประมาณของกระทรวง สาธารณสุขได้ ฉะนั้นการจัดงบประมาณจากส่วนกลางคือการกระจายไป เหมือนกับกระทรวงมหาดไทย จัดงบ SML ไปตามขนาดของจังหวัดเล็ก กลาง ใหญ่แตกต่างกันไป ซึ่งก็ไม่ตรงกับยุทธศาสตร์เขา เขาก็แก้ไม่ได้ แต่พอ แก้ปัญหาไม่ได้ ก็ไปโทษเขาอย่างเดียวไม่ได้ต้องไปโทษหน่วยงาน ฟังก์ชันด้วยว่าไม่สนับสนุนเพราะระบบ งบประมาณเป็นอย่างนั้น ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ(นายนิสิตฯ) บอกเองว่าเขามีอยู่สองร้อยล้านบาท บางจังหวัด มีร้อยกว่าล้านบาท วิธีการจัดการมีบางอย่างที่ใหญ่กว่ายุทธศาสตร์ ผู้ว่าฯ เขาก็อึดอัด แต่พอเราต้องมีช่องที่เรา จะต้องเอาอันนี้ส่งไปยังหน่วยงานฟังก์ชัน การเกษตรก็ต้องบอกว่าเราไม่ได้ปลูกข้าวมาก ฉะนั้นงบเรื่องปลูกข้าวให้ น้อยหน่อย แต่ปลูกยางพาราเยอะก็ต้องให้งบเรื่องปลูกยางพารา ส่วนใหญ่บึงกุ่มฯพอถึงภูมิภาคแล้ว จะ กระจายไม่เป็นชิ้นเป็นอันเลยแก้ปัญหาไม่ได้

ประธาน ทำไมพระราชบัญญัติวิธีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่จะให้จังหวัดเป็นผู้ของงบประมาณ ฟังก์ชันแทนส่วนกลางจึงยังใช้ไม่ได้ โดยเฉพาะทุกกระทรวง ทบวง กรมซึ่งมีหน่วยงานในทุกจังหวัดอยู่แล้ว ผู้ว่าฯ เป็นผู้ของงบประมาณ ถ้าต่างกรมต่างขอจะเป็นไปตามยุทธศาสตร์จังหวัดได้ไง ทำไมไม่ให้จังหวัดเป็นคนขอ ส่วนกลางจะขออะไรที่เป็นเฉพาะของส่วนกลางก็เป็นเรื่องส่วนกลางไป เมื่อ Operate ในพื้นที่โดยมีกฎหมาย รองรับอยู่แล้ว แต่ว่าในการปฏิบัติกลับไม่มีการปฏิบัติกัน

ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ(นายนิสิตฯ) เรื่องการแก้กฎหมายเป็นเรื่องที่เกินอำนาจหน้าที่ของผมนะจะไม่ขอ กล่าวถึง แต่เรื่องนี้รัฐบาลทำแล้วขั้นตอนหนึ่ง โดยการให้เอาตัวของจังหวัดไปให้กระทรวงที่เป็นเจ้าของ งบประมาณรีวิว่าจังหวัดไหนมีสภาพปัญหาอย่างไรแล้วให้ทำโครงการ ณ วันนี้แค่ขั้นตอนนี้ ที่ท่านประธาน กล่าวถูกต้องตามหลักการแต่ไม่มีการปฏิบัติและไม่มีการแก้ไขให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติวิธีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๔๘

ประธาน กฎหมายมีอยู่แต่ไม่มีการปฏิบัติ เรื่องนี้เป็นความต้องการของสมัยนายกรัฐมนตรี (พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร) ท่านมองออกและรู้ว่าจะแก้ปัญหาเรื่องยุทธศาสตร์ต้องให้จังหวัดเป็นคนเสนอขอ ท่านถึงได้แก้ กฎหมาย แต่พอแก้กฎหมายแล้วไม่มีการบังคับใช้ ท่านจะมาทำเองทั้งหมดไม่ได้ คิดว่าสัก ๕ ปี จะทำให้เห็น ยุทธศาสตร์ชัดเจน ต้องมีการไปพูดที่บอร์ดใหญ่ของรัฐบาล ซึ่งสมัยรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรี (พ.ต.ท.ดร. ทักษิณฯ) ตอนที่เป็นายกรัฐมนตรีใหม่ๆ ท่านให้แก้ไขกฎหมายเรื่องนี้ เพราะมองออกกว่าที่ผ่านมา ทุกกรมต่าง กรมต่างขอทำให้การดำเนินงานไม่ได้ผลดีจึงออกกฎหมายมา แต่พอออกกฎหมายมา ไม่มีการปฏิบัติตามส่งผลทำ ให้ไม่สามารถบริหารยุทธศาสตร์ได้

ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ (นายธานีฯ) เป็นภาพรวมของกระทรวงมหาดไทยว่า ทำงานไม่สำเร็จเพราะเวลาคิด บอกว่า เตี่ยวจะต้องวิ่งอย่างนี้ ๔x๑๐๐ แต่พอถึงเวลา โค้ชสั่งให้วิ่ง ๔x๘๐ เสร็จแล้วมานั่งอบรมนักวิ่งว่าทำไมทำ แบบนี้ ทำไมตกเส้นแดงนักวิ่งก็ไม่กล้าเถียง เพราะเวลาอยู่กับนายกรัฐมนตรี ท่านก็พูดถูกทำไมคุณไม่แก้ เบาหวาน ทำไมคุณซื้อน้ำตาลเยอะ ก็ไม่อยากจะซื้อ แต่เขาส่งมาให้ เพราะฉะนั้นจะต้องพูดไปว่าถ้าจะวัด สภาพพัฒนาจังหวัดแบบนี้ คิดว่าวัดกันตาม พรบ.วิธีงบประมาณ ๒๕๔๘ ตามที่ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ จังหวัดเป็นแบบนี้ เพราะคิดว่าถ้าจะเอาหอกทั้ง ๗๖ หอกพุ่งไป เป็นตัวขับเคลื่อนเข้าไปต่อสู้กับ AEC หรือตลาด

ร่วมยุโรปทุกด้าน แต่ปรากฏว่าดอกทั้งหมดมีแต่ด้ามไม่มีปลายดอก เลยทำอะไรไม่ได้ พอถึงเวลาวัดมาวัดคนถือดอกทำไม้ไม่แทงเข้าไป แทงไม่ได้เพราะไม่มีปลายดอก

มติที่ประชุม รับทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๕.๒ การป้องกันและการแก้ไขปัญหาเสพติด และการจัดระเบียบสังคม

ผู้แทนกรมการปกครอง การแก้ไขปัญหาเสพติด เน้นย้ำเรื่องการเสริมสร้างหมู่บ้านเข้มแข็งและชุมชนเอาชนะยาเสพติด หมู่บ้านชุมชนสีขาว เนื่องจากประเมินหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติด สำนักงาน ก.พ.ร กำหนดให้เป็นตัวชี้วัดของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกันประจำปี ๒๕๕๖ ขอให้ ศพส.จ. เร่งรัด ศพส.อ. ดำเนินการหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง ซึ่งในรอบแรกประเมิน ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เป้าหมาย ๘๔,๓๒๐ หมู่บ้าน ดำเนินการแล้ว ๗๔,๔๑๑ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๖๘ เปอร์เซนต์ เป็นหมู่บ้านประเภท ก ๔๙,๔๗๓ หมู่บ้าน เป็นหมู่บ้านประเภท ข ๑๑,๓๖๕ หมู่บ้าน เป็นหมู่บ้านประเภท ค ๔,๕๒๘ หมู่บ้าน เป็นหมู่บ้านประเภท ง ๙,๐๔๕ หมู่บ้าน ซึ่งในรอบแรกครั้งที่ ๑ ประเมินตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๕ - มีนาคม ๒๕๕๖ ดำเนินการ ๙๐ - ๑๐๐ เปอร์เซนต์ จำนวน ๖๑ จังหวัด ดำเนินการต่ำกว่า ๙๐ เปอร์เซนต์ จำนวน ๑๕ จังหวัด กรมการปกครองเป็นห่วงรอบ ๖ เดือนหลังที่ประเมินตั้งแต่ เมษายน - กันยายน ๒๕๕๖ จะดำเนินการแจ้งให้เร่งรัดภายในเดือนกันยายน ๒๕๕๖

ประธาน ประเด็นอยากให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ ผู้ตรวจราชการกรม ย้ำเพิ่มเติมเรื่องยาเสพติด ทำไม้ไม่สำเนาหนังสือสั่งการที่ปลัดกระทรวงฯ ส่งไป ๑๖ ประเด็น ประเด็นที่สำคัญที่สุด คือ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานที่ ๑ กับแผนงานที่ ๓ คือ การป้องกันสร้างภูมิคุ้มกันให้ประชาชนและเยาวชนในเรื่องของยาเสพติด ซึ่งหนังสือสั่งการบอกชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้าง แล้วกระทรวงฯ มีแบบฟอร์มให้รายงานกลับมาใหม่ บางจังหวัดส่งไปก็ทำ ยกตัวอย่าง เช่น นายอำเภอลงนาม MOU กับผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมให้นำเด็กเข้าค่ายเสริมสร้างคุณธรรม แต่ทำเชิงปริมาณ ในหลักการให้ทำเชิงคุณภาพซึ่งจะได้ผลอะไร เป็นต้น การเสริมสร้างคุณธรรมต้องดำเนินการไปที่ละห้อง ห้องละ ๕๐ คน แต่นำเด็กเข้าค่ายอบรมครั้งละ ๒๐๐ คน ไม่มีประโยชน์ ซึ่งในลักษณะนี้เป็นการทำเชิงปริมาณ ทาง สนผ.สป.จะต้องทำแบบรายงานและบอกวิธีปฏิบัติให้ละเอียด ไม่ใช่ทำแบบเชิงปริมาณวัดค่าก็ตกแต่แรก ท่านควรช่วยไปดูตามหนังสือสั่งการ ๑๖ ประเด็น ผมเน้นแผนงานที่ ๑ และแผนงานที่ ๓ ส่วนการจัดระเบียบสังคมก็ต้องให้ความสำคัญ เพราะต้องเน้นทั้งหอพักนักศึกษา และต้องเน้นด้านการป้องกันให้ประชาชน การป้องกันหากเยาวชนฉลาดมีสติรู้จักปฏิเสธเรื่องยาเสพติด จะทำให้การดำเนินการได้ง่ายขึ้น หากมีแต่แก้ปลายเหตุโดยการปราบปรามกับการบำบัด แต่แผนงานป้องกันต้องทำเป็นอย่างจริงจังไม่ใช่ทำแต่ในเชิงปริมาณ ทางสนผ.สป. ต้องเน้นการออกแผนแบบรายงานใหม่เน้นแผนงาน ๑ กับแผนงาน ๓ ที่ให้ไปลงนาม MOU ทำหรือยัง เอาหนังสือสั่งการที่ท่านปลัดกระทรวงฯ ลงนามไป ๑๖ ประเด็น มาดูตามเรื่องไหนที่เกี่ยวข้องจำเป็นก็ติดตามประเด็นดังกล่าว

ผู้แทน สนผ.สป. ผลการบำบัดรักษาทำได้ ๘๐ เปอร์เซนต์จาก ๓ แสนราย ที่ต่ำคือการติดตามผลการบำบัด ซึ่งกำหนดเป้าหมายไว้ทั้งหมด ๗ แสนราย ปรากฏว่าทำได้ ๒๐๔,๐๐๐ ราย คิดเป็น ๒๙ เปอร์เซนต์ ซึ่งปัญหาคือตัวตนไม่มีก็ยังเป็นปัญหาต่อไป ส่วนเรื่องการสร้างภูมิคุ้มกัน ถ้ารายงานเป็นตัวเลข ๗๙ เปอร์เซนต์ เรื่องการจับกุมคดีสำคัญ ๑๐๕ เปอร์เซนต์ เรื่องการยึดทรัพย์เกิน ๑๐๐ เปอร์เซนต์ทั้งหมด เพราะปัญหาคือการเบิกจ่ายงบประมาณ ภาพรวมเมื่อสิ้นไตรมาสที่ ๓ ได้ ๖๑ เปอร์เซนต์ จากที่รัฐบาลกำหนดไว้ ๗๐ เปอร์เซนต์ ยอดการเบิกจ่ายต่ำ แต่ผลงานสูงกว่า และจังหวัดที่ไม่ค่อยนำเข้าผลการดำเนินงานตามระบบ Nispa ที่ทางสำนักงาน ป.ป.ส ขอทวงมา ประมาณ ๑๐ จังหวัด

ประธาน ส่งชื่อทั้ง ๑๐ จังหวัดที่ไม่รายงานให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ ที่รับผิดชอบตามเขตตรวจด้วย

ผู้แทน สนผ.สป. รายงานแบบขาด คือ เป็นเรื่องที่ต้องรายงานไม่ใช่จังหวัดรายงาน ทาง สำนักงาน ป.ป.ส กำหนดว่าอำเภอต้องรายงานให้เป็น Realtime พอเข้าไม่ได้ก็ตีความเป็นว่า เราไม่รายงาน แต่จริงๆ แล้ว รายงานทุกครั้งแต่ไม่เข้า วิธีแก้ไข คือ ขอให้รายงานเป็นหนังสือส่งทางแฟกซ์

ประธาน เพราะฉะนั้น การดำเนินการรายงานของจังหวัดต้องดำเนินการสองทาง คือ แบบรายงานในระบบ Nispa และส่งทางแฟกซ์ ส่งข้อมูลรายงานที่เข้าตัวระบบก็เป็นไปได้ว่าเพราะ Bandwidth ช่องมันเล็ก ทุกคนต่างก็ข้อมุลอาจทำให้ข้อมูลไม่สามารถเข้าระบบได้

ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ(นายธานี) ไม่ใช่ปัญหาที่อำเภอ อำเภอทุกอำเภอและจังหวัดทุกจังหวัดได้ รายงานเข้าระบบ Nispa แล้ว ซึ่งจังหวัดได้ยืนยันว่าในวันที่อำเภอรายงาน Nispa เข้ามา ก็ได้มีการรายงานมาที่ จังหวัดด้วย ซึ่งจังหวัดก็ได้รับการรายงาน ปัญหาคือภาครับของระบบ Nispa เองที่ไม่สามารถจะรับได้

ประธาน มีการไปเจรจาหรือยัง

ผู้แทน สนผ.สป. ตอนที่ไปประชุมกันที่จังหวัดกาญจนบุรีก็มีการส่งผลการรายงานให้ดูในที่ประชุมแล้ว และมีการพูดกันว่า แม้แต่วันที่นำเอาเจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์จังหวัดมาอบรมและให้คนทำระบบ Nispa ก็ข้อมุลให้ดูยังไม่สามารถก็ยี้ได้

มติที่ประชุม รับทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๕.๓ คดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายปกครอง

ผู้แทนกรมการปกครอง คดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายปกครอง ขอนำเรียนเรื่องที่เป็นปัญหาในปัจจุบัน คือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ออกคำสั่งที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เมื่อมีการออกคำสั่งที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ คำสั่งนี้ยังไม่มีมีการแจ้งมาที่กระทรวงมหาดไทย หรือ กรมการปกครองอย่างเป็นทางการ ปัญหาที่เกิดขึ้นในตอนนี้ คือ ตำรวจภูธรอำนาจเข้าควบคุมการสอบสวน คดีอาญาของผู้ว่าราชการจังหวัด ของนายอำเภอ ซึ่งตอนนี้เกิดขึ้น ที่ตำรวจภูธรภาค ๔ ได้มีการทำหนังสือเวียนไปถึงตำรวจภูธรจังหวัดที่ขึ้นตรงกับตำรวจภูธรภาค ๔ เมื่อมีคำสั่งที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ออกมาแล้ว เนื้อหาในคำสั่งไปทับซ้อนกับข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ.๒๕๒๓ ทำให้ตำรวจอ้างว่า กฎหมายใหม่ยกเลิกกฎหมายเก่า เพราะฉะนั้นอำนาจการเข้าควบคุมการสอบสวนตามข้อบังคับ กระทรวงมหาดไทยปี ๒๕๒๓ ถูกยกเลิกไป เพราะฉะนั้นถ้ามีฝ่ายปกครองจะเข้าควบคุมคดี หรือแสดงเจตนาจะขอเข้าควบคุมคดีให้ปฏิเสธไป ถ้ายินยอมให้ฝ่ายปกครองเข้ามาควบคุมคดีได้ จะถือว่าเป็นการปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วย กฎหมาย ซึ่งอ้างมาอย่างนี้ กรมปกครองยังไม่ได้รับเรื่องอย่างเป็นทางการ แต่ว่าได้ศึกษาติดตามข้อมูล ความเคลื่อนไหว ซึ่งตำรวจได้พยายามตีความออกมาอ้างว่า ฝ่ายปกครองไม่มีอำนาจเข้าควบคุมคดี แต่โดยการ พิจารณาที่ถูกต้อง ความเป็นมาเริ่มจากการที่ทางตำรวจพยายามไม่ให้ฝ่ายปกครองเข้ามาควบคุมการสอบสวน หรือเข้ามาอำนวยความสะดวกในคดีอาญา เริ่มมาตั้งแต่สมัยที่กรมตำรวจแยกออกมาเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงมีการหารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า เมื่อกรมตำรวจออกมาไม่ได้สังกัดในกระทรวงมหาดไทย แล้ว ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ.๒๕๒๓ ยังมีผลบังคับใช้กับตำรวจได้ ไหม วัตถุประสงค์คือไม่ให้มีผลใช้บังคับกับกรมตำรวจอีกต่อไป คล้ายกับว่าทางกระทรวงมหาดไทยจะเข้าไปยุ่ง เรื่องการสอบสวนของตำรวจไม่ได้อีกแล้ว ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตีความ เมื่อปี ๒๕๔๕ ว่า ข้อบังคับ กระทรวงมหาดไทยเป็นเรื่องกระบวนการยุติธรรมทางคดีอาญา การที่ตำรวจออกไปจากกระทรวงมหาดไทยไม่มี ผลทำให้ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกมาโดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๕ ซึ่งข้อบังคับที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกมายังมีผลใช้บังคับได้อยู่ เมื่อคณะกรรมการ กฤษฎีกาตอบมาเช่นนี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติก็หยุดไป สุดท้ายมาเริ่มอีกเมื่อปี ๒๕๕๓ มีการหารือไปที่ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาอีกรอบ ถ้านายกรัฐมนตรีจะออกกฎกระทรวงหรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ใช้อำนาจตาม พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ วางระเบียบในการปฏิบัติการสอบสวนการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับตำรวจโดยเฉพาะ สามารถออกได้ใหม่ ถ้าออกแล้วมีเนื้อหาที่ไปซ้ำซ้อนกับข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ.๒๕๒๓ จะทำให้ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยในส่วนที่มีเนื้อหาตรงกันกับคำสั่งใหม่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ออกมา ถูกยกเลิกไปโดยปริยายใหม่ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตอบมาเมื่อปี พ.ศ.๒๕๕๓ เรื่องเสรีที่ ๖๖/๒๕๕๓ ถ้านายกรัฐมนตรีจะออกกฎกระทรวง หรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติออกคำสั่งหรือระเบียบใช้เฉพาะของตำรวจก็สามารถออกได้ กรณีที่เนื้อหาบางหนึ่งจะมากระทบฝ่ายปกครองควรมีการหารือกันก่อน เมื่อมีข้อหารือของคณะกรรมการกฤษฎีกาออกมาแล้ว ก็มีการเสนอร่างกฎกระทรวงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยการสอบสวนของพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจเสนอเข้ามา โดยในร่างกฎกระทรวงเห็นว่าเนื้อหาที่ไปยกเลิกอำนาจการเข้าควบคุมการสอบสวนของฝ่ายปกครอง ตั้งแต่ปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ก็จะไม่มีการกล่าวไว้

ประธาน เป็นกฎกระทรวงหรือคำสั่งกรมตำรวจ

ผู้แทนกรมการปกครอง ปัจจุบันคือคำสั่งกรมตำรวจ

ประธาน ข้อต่อสู้ของกระทรวงมหาดไทยต้องนำข้อหารือที่คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความไว้ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ และ ๒๕๕๓ มาประกอบ ตำรวจจะทำอะไรก็ตาม แต่จะมีผลกระทบต่อกระบวนการอำนวยความสะดวกของข้าราชการฝ่ายปกครองไม่ได้ คำถาม คือการที่มีการค้ำอำนาจ การเข้าควบคุมคดีของฝ่ายปกครอง ประชาชนเสียประโยชน์อย่างไร เป้าหมายสำคัญของการอำนวยความสะดวกของประเทศ คือ การอำนวยความสะดวกสะดวกให้แก่ประชาชนโดยถือประชาชนเป็นศูนย์กลาง หรือการเปิดประชาพิจารณ์สอบถามความคิดเห็นของประชาชนการที่ให้ตำรวจฝ่ายเดียวเข้าสอบสวนคดีอาญาโดยไม่ให้ข้าราชการฝ่ายปกครองเข้าร่วมเห็นด้วยหรือไม่ เมื่อมีประชาชนเข้ามาร้องเรียนร้องทุกข์ เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการสอบสวนดำเนินคดีอาญาของตำรวจจึงร้องเรียนมาทางผู้ว่าราชการจังหวัด ฝ่ายปกครองจึงเข้าไปควบคุมได้ ถามว่ามีตรงนี้อยู่ประชาชนเสียหายตรงไหน ประชาชนเสียประโยชน์ตรงไหน วิธีการต่อสู้ของกรมการปกครองต้องร่างประเด็นและรับลงสื่อโดยเร็ว เขียนทำนองว่าปัจจุบันกำลังพยายามแก้ไข แล้วอ้างที่คณะกรรมการกฤษฎีกาเคยตีความอย่างนี้ สุดท้ายคือ ถามว่าสิ่งที่กรมตำรวจกำลังทำ ประชาชนได้ประโยชน์อะไร กับที่เป็นอยู่ดั้งเดิมใครได้ประโยชน์กว่า การอำนวยความสะดวก เป้าหมายเพื่อประโยชน์ของประชาชนใช้ใหม่ สิ่งเหล่านี้ต้องใช้สื่อเป็นตัวช่วย และต้องดึงชาวบ้านมวลชนมาช่วยด้วย

ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ(นายประดิษฐ์ฯ) สำหรับเรื่องนี้อันที่จริงเกิดตั้งแต่ต้นเดือน แต่ว่ากรมการปกครองบอกว่ายังไม่ได้รับรายงานเป็นเรื่องที่ซ้ำมาก เรื่องนี้มารอรับรายงานจากนายอำเภอผู้ปฏิบัติในพื้นที่ซึ่งเป็นคดีเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเราบังคับให้ต้องเข้าควบคุมทุกคดี แต่ช่วงที่ผ่านมาเกิดช่องว่างเราต้องรีบทำ อยากให้กรมการปกครองรีบกว่านี้ ไม่ต้องไปรอรายงานเมื่อตำรวจออกคำสั่งมา กรมการปกครองก็เอาคำสั่งนั้นมาวินิจฉัยและหาทางแก้ไข ดังนั้นการดำเนินการต้องเร็วกว่านี้ไม่เช่นนั้นนายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัดในพื้นที่ปฏิบัติไม่ถูก ทั้งกระทรวงเองก็ไม่มีอะไรที่จะสนองกรอบตอบไปยังกรมตำรวจ ขอเรื่องฝากช่องว่างการปฏิบัติ

ผู้แทนกรมการปกครอง ทางกรมการปกครองได้ทำร่างหนังสือที่จะแจ้งไปทางจังหวัดแล้วว่า กรมการปกครองยังมีอำนาจควบคุมการสอบสวนเหมือนเดิม ถ้าเกิดมีการโต้แย้งหรือไม่ยอมให้ฝ่ายปกครองเข้าควบคุมให้รายงานมาสุดท้ายต้องไปสู้ที่สำนักงานกฤษฎีกาอีกรอบหนึ่ง ว่าตกลงผลที่ไปตีความคำสั่งตำรวจว่ายกเลิกข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยเป็นการตีความไม่ถูกต้อง

ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ(นายธานีฯ) ฝ่ายปกครองตั้งรับในเรื่องนี้มาตลอด ทำไมเมื่อเกิดเหตุเช่นนี้ไม่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานเข้ามาว่า เมื่อตำรวจยิงหรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาอยู่ จะมาออกคำสั่งปฏิเสธการปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างไร

ข้อ ๑ เรายืนยันว่าเมื่อปี ๒๕๔๕ และปี ๒๕๕๓ ข้อหาหรือที่คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความว่าต้องปฏิบัติตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยฯ เพราะเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับทั้งฝ่ายปกครองและฝ่ายตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพราะฉะนั้นเมื่อยังใช้บังคับอยู่ ตำรวจจะไปออกคำสั่งว่า ไม่ต้องให้ฝ่ายปกครองเข้าควบคุมการสอบสวนคดีอาญา ซึ่งกลายเป็นตำรวจกำลังปฏิบัติผิดกฎหมายเสียเอง

ข้อ ๒ กระทรวงมหาดไทยรู้แล้ว เพราะผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานมาไม่ต้องรอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเขาแจ้งมา กรมการปกครองควรแจ้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติไปเลยว่า ขณะนี้มีการกระทำผิดกฎหมายอยู่

ประธาน ร่างให้ปลัดกระทรวงฯ แจ้งไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่ากำลังกระทำผิดกฎหมายอยู่

ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ(นายธานีฯ) ข้อที่บอกว่าตำรวจจะออกระเบียบใช้บังคับของเขาเอง เขาทำเนี่ง สิ่ง ที่กรมการปกครองควรจะทำ คือ สำนักงานสอบสวนและนิติการต้องให้ความร่วมมือกับสมาคมนักปกครองอย่างใกล้ชิด ตอนนีสมาคมนักปกครองกำลังต่อสู้อย่างโดดเดี่ยวในเรื่องของกฎหมายคดีอาญา ๑๙ ฉบับ กรมการปกครองกลับนิ่งเฉย กรมฯ ต้องทำร่างกฎหมายมาว่า เมื่อตำรวจร่างกฎหมายของเขาเองโดยใช้กฎกระทรวงระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรี เพราะถือว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติขึ้นกับสำนักนายกรัฐมนตรีแล้ว เราก็ต้องมีข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยในส่วนที่จะต้องบอกว่ารัฐมนตรีทำอะไร ปลัดกระทรวงทำอะไรในฐานะที่เราเป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองอยู่ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขไม่ได้ด้วย ยิ่งเงเรากมีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองอยู่ดี เมื่อเรามีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองแล้ว เขาตัดเราออกจากกระบวนการสอบสวนทางอาญา เราก็ใช้กฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ที่ระบุว่าฝ่ายปกครองมีหน้าที่อย่างนี้ เมื่อมีคนร้องเรียนฝ่ายปกครองต้องเข้าไปทำอย่างไร ตั้งกรรมการขึ้นมาประสานขอเรียกสำนวนมา คือทำร่างของฝ่ายปกครองขึ้นมา ไม่ใช่ว่าพอตำรวจตัดฝ่ายปกครองออก เราหลุดเลย ไม่ไปเกี่ยวข้องกับการสอบสวนคดีอาญาเลย เพราะฉะนั้น พอตำรวจตัดฝ่ายปกครองออก ให้เสนอร่างกฎหมายตรงนี้เลยว่าปลัดกระทรวงทำอะไร รองปลัดกระทรวงทำอะไร คนที่มีหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาทุกคนมีหน้าที่ลงไปถึงกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทำอะไรเกี่ยวกับอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน หรืออาจทำเป็นสภาพนายความก็ได้เข้าไปช่วยประชาชนที่ถูกดำเนินคดี ผมคิดว่าเป็นหน้าที่ของกรมการปกครองที่จะต้องไปตั้งคณะทำงานขึ้นใหม่ ถ้าเป็นไปได้ออกสื่อเลยว่า เรามีแนวทางเช่นนี้เพื่อให้สังคมสงบสุขมากกว่านี้ ไม่ใช่รวบอำนาจที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ทั้งจับกุม ทั้งสอบสวน ช่วยดำเนินการด้วย

ประธาน ต้องอิงประชาชนเป็นหลัก สิ่งที่เราอยากได้อำนาจไม่ว่าเราอยากมีอำนาจ แต่ต้องอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนให้ได้รับความเป็นธรรมมากที่สุด ซึ่งเป็นหลัก check and balance ที่ดีที่สุดแล้ว ไม่ใช่ว่าจะเข้าไปกำกับควบคุม ถ้าไม่มีการร้องทุกข์เรียนเราก็ไม่เคยเข้าไปยุ่งอยู่แล้ว คำถามที่ถามกลับไปว่าการที่ตำรวจออกคำสั่ง/ระเบียบตรงนี้ ประชาชนได้ประโยชน์อะไร กับที่มีอยู่เดิมหรือออกประชาพิจารณ์ว่าประชาชนอยากให้มีแบบเดิมหรืออยากให้มีแบบนี้ เบ็ดเสร็จหรือการลงประชามติ ทำเชิงรุกแล้วเราก็เรียกร้องกลับว่า การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่สามารถอำนวยความสะดวกเรื่องรักษาความสงบเรียบร้อยได้อย่างเต็มที่ เบ็ดเสร็จเด็ดขาด เพราะว่าย้ายตำรวจไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นขออนุญาตให้นายกรัฐมนตรีมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถย้ายตำรวจภายในจากจังหวัดได้ ทำเชิงรุกย้อนศรกลับบ้าง ประเด็นสำคัญคือนายอำเภอในคดีทรัพยากรธรรมชาติฯ คดีป่าไม้มอบให้นายอำเภอไปทำก็ยังไม่ไปทำ กรมฯ ก็จะต้องเป็นที่เลี้ยงแล้วคอยไล่เบียดตลอด รวมทั้งรองอธิบดีที่กำกับดูแลสายนี้ก็ต้องไปไล่เบียดนายอำเภอทุกคน จังหวัดไหน อำเภอ

ไหนคดีค้างเยอะก็ต้องไปเรียกมาสอบถามติดตาม ไม่ให้ตำรวจสอบสวนฝ่ายเดียว นายอำเภอไม่เคยเรียกสำนวนมาเลย การดำเนินการก็ย่ำไม่ได้ผล ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ ไปตรวจติดตามเพื่อต้องการให้นายอำเภอมีจิตสำนึก มีความกระตือรือร้นในการดำเนินการ

ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ (นายธานีฯ) ตอนนี้หลายจังหวัดที่เกิดคดีทรัพยากรธรรมชาติมากๆ เขาจะได้รับคำแนะนำจากตำรวจหรือฝ่ายกฎหมายให้ยุติการสอบสวน เพราะหาตัวคนผิดไม่ได้ไม่มีผู้ต้องหา เป็นวิธีง่ายๆ ที่ทำให้คดีไม่ค้างแต่ถ้าที่ไหนยุติมากๆ แสดงว่าคุณไม่รู้สึกอะไรเลยว่าเป็นไปไม่ถูกทำลาย ไม่เร่งหาวิธีในการสืบสวนสอบสวน ประชาชนเขาไม่รุ้การทำลายป่าเป็นสิบๆ ร้อยๆ ไร่ แต่ว่ามีนายทุนทั้งนั้น มันอยู่ที่การสืบสวน การที่ตำรวจเขาทำดีกว่าเราเพราะเขามีฝ่ายสืบสวน แต่ฝ่ายปกครองเจอตัวผู้กระทำผิดแล้วจับเลย สอบไปสอบมาก็ยุติการสอบสวน หรือไม่สอบสวนแล้วไม่มีผู้ต้องหา ส่งไปศาลไม่รู้จะสั่งอย่างไร หรือมีผู้ต้องหา ก็บอกว่าเป็นประชาชนยากจน ไม่รู้มาก่อนว่าเป็นพื้นที่ป่าแต่ถางป่าเป็นร้อยไร่และมีรถแทรกเตอร์ด้วย คือเราไม่จับกุมคนผิดให้หลายจำกัก็เกิดนายทุนทำผิดไปเรื่อยๆ ต้องไปสืบว่ามีนายทุนเข้ามาจ้างชาวบ้านในท้องที่หรือไม่ โดยเข้าไปตรวจสอบว่าเป็นนายทุนใดบ้าง ที่ดำเนินการจ้างชาวบ้านบุกรุกทำลายป่า เพื่อจะจับตัวผู้กระทำผิด ไม่ใช่จับตัวผู้กระทำผิดแต่ชาวบ้าน พอส่งคดีฟ้องต่อศาล ศาลก็มีคำสั่งให้รอลงอาญา คือออกมาไปรับจ้างบุกเบิกต่อ ผมคิดว่าต้องมีโครงการที่ให้อบรม เพราะยังมีประเด็นหลายประเด็นที่บกพร่องที่ไปตรวจแล้วพบหลายเรื่องเลย

มติที่ประชุม รับทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๕.๔ การแก้ไขปัญหาคความยากจน

- กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีและกองทุนอื่นๆ

รายละเอียดตามเอกสารที่แนบ ให้ไปศึกษาและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

มติที่ประชุม รับทราบ

- การจัดที่ดินทำกิน

รายละเอียดตามเอกสารที่แนบ ให้ไปศึกษาและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

มติที่ประชุม รับทราบ

- การแก้ไขหนี้ในระบบ

ผู้แทนกรมการปกครอง เรื่องหนี้ในระบบอยู่ระหว่างดำเนินการ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบ โดยมี ๖๖ จังหวัดที่รายงานมา และยังมีชาติอีก ๑๐ จังหวัดที่ยังไม่รายงานมา กรมการปกครองขอความอนุเคราะห์ผู้ตรวจราชการกระทรวงทุกท่านช่วยเร่งรัด ๑๐ จังหวัดด้วย เพราะว่าคณะทำงาน มท.๓ เรียกประชุมทุกอาทิตย์ เพื่อที่จะสรุปเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธาน เอกสารที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ ทุกคนได้รับ เป็นข้อมูลที่ระบุว่านายทุนปล่อยเงินกู้มีกี่คน จังหวัดหนึ่งมีกี่คน เป็นข้อมูลพื้นฐานที่ดี

ผู้แทนกรมการปกครอง แต่ไม่ได้ส่งรายชื่อรายชื่อนายทุนปล่อยเงินกู้ให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ เพราะเขาไว้ปกปิดรายชื่อไว้เป็นความลับ

ประธาน ความจริงให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ ก็ไม่เป็นไร เพราะเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดเก่า เพื่อที่ท่านจะได้เร่งรัดอีกทางหนึ่ง

ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ (นายธานีฯ) เรื่องหนี้ในระบบส่วนใหญ่จะไปจับกุมข้อหากรณีที่มีการปล่อยเงินกู้ในอัตราดอกเบี้ยเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด มีประกาศคณะปฏิวัติที่ระบุข้อหาตั้งสำนักปล่อยเงินกู้โดยไม่ได้รับ

อนุญาตซึ่งมีโทษจำ และบังคับให้เจ้าหน้าที่ที่จับ สืบไปให้ถึงต้นตอคนปล่อยเงิน การปล่อยเงินกู้อัตราดอกเบี้ยเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดตอนนี้โทษเบา แต่โทษหนัก คือ ตั้งสำนักปล่อยเงินกู้โดยไม่ได้รับอนุญาต ผากให้กรมการปกครองไปดู อีกประเด็นคือการไปติดป้ายประชาสัมพันธ์ให้คนกู้เงินมาแจ่มเบาแสบการปล่อยหนี้เงินกู้ในระบบเป็นการฟ้องว่าเราไม่รู้เบื้องลึกของปัญหา เพราะประชาชนผู้เดือนร้อนไปกราบขอกู้ยืมเงินจากนายทุนผู้ปล่อยกู้พอมีเงินที่จะใช้คืน ตอนใช้คืนจะไม่เป็นลักษณะของการใช้เงินคืนระบบปกติ แต่จะบังคับให้คืนเงินต้นทั้งหมดไม่ใช่การใช้เงินคืนแบบตัดต้นตัดดอก ทำให้เป็นหนี้ระยะยาวไม่จบสิ้น สิ่งที่จะช่วยได้ก็คือ น่าจะเอาเงินกองทุนที่อยู่ในอำเภอหรือในหมู่บ้านต่างๆ มาเยี่ยวยาประชาชน คือ หาแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยถูกที่ไม่ต้องการหลักทรัพย์มาก และให้ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างเขาหักเงินส่ง คิดว่าต้องเป็นหน้าที่ของนายอำเภอในการเปิดโต๊ะเจรจาและตรวจสอบว่าเป็นหนี้ยู่จริง ส่วนการดำเนินคดีก็ดำเนินคดีไป เช่น เป็นหนี้ ๑ หมื่นบาท มากู้กองทุนหมู่บ้านใหม่ คิดดอกเบี้ยร้อยละ ๒ ต่อปี ต้องแก้ปัญหามาไม่ใช่แค่การดำเนินคดีอย่างเดียว ต้องแก้ปัญหามาให้ประชาชนหลุดหนี้ด้วยเพื่อทำให้ปัญหาสิ้นสุดลง

ประธาน เรื่องนี้เป็นเรื่องของฝ่ายปกครองโดยตรง เป็นความทุกข์สาหัสของคนยากคนจนที่ส่วนใหญ่เป็นคนหาเช้ากินค่ำ อย่างที่ ผต.มท.ธานีพูดถูก ถ้าเป็นคนในหมู่บ้านจริง ให้คนในชุมชนนั้นเอาเงินกองทุนหมู่บ้านใช้หนี้เงินกู้ไปก่อน ค่อยให้มาผ่อนทีหลังกับกองทุนก็จะง่าย ต้องแก้ปัญหามาให้ประชาชนแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรขอฝากไว้ด้วย เรื่องสุดท้ายเรื่องจำนำข้าว

มติที่ประชุม รับทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๕.๕ โครงการรับจำนำข้าวเปลือก

ผู้แทนกรมการปกครอง สำหรับโครงการรับจำนำข้าวเปลือกปีการผลิต ๒๕๕๕/๕๖ ครั้งที่แล้วนำเรียนว่ารัฐบาลได้ประกาศลดราคาจำนำข้าวเปลือก แต่ครั้งนี้คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคมที่ผ่านมา ให้ปรับราคาจำนำขึ้นมาอีก ๑,๕๐๐ บาท โดยให้รับจำนำข้าวเปลือกจากเกษตรกรในปริมาณที่ไม่เกินที่ระบุไว้ในใบรับรองเกษตรกรและวงเงินรับจำนำรายละไม่เกิน ๕ แสนบาท/รอบ ซึ่งจะทำให้นายอำเภอไม่ต้องรับรองส่วนเกิน ในส่วนของปีการผลิตที่เหลือเวลาอีกก็เดือนก็จะเป็นปีการผลิตใหม่ ซึ่งรัฐบาลจะต้องกำหนดมาตรการและราคาจำนำขึ้นมาใหม่ เริ่มตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ในส่วนของกระทรวงมหาดไทยได้เน้นย้ำให้จังหวัดได้ดำเนินการเข้มงวดในการตรวจสอบและกวดขันการกำกับดูแล และเพิ่มความถี่ในการตรวจสอบการรับจำนำโรงสีและโกดังกลาง รวมทั้งเรื่องการให้บุคลากรเข้มงวดในการป้องกันการลักลอบนำเข้าข้าวจากต่างประเทศเข้ามาสวมสิทธิ์ โดยให้มีการรายงานเป็นประจำวันที ๕ ของเดือน ในส่วนของกระทรวงเกษตรฯ มีมาตรการที่จะให้จังหวัดได้ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตการปลูกข้าวการลดต้นทุนการผลิตข้าว เพิ่มรายได้ให้แก่ชาวนา โดยกำหนดพื้นที่โซนนิ่ง ซึ่งกระทรวงเกษตรฯ ได้มีแนวทางที่จะกำหนดพื้นที่โซนนิ่งการปลูกข้าวโดยจะให้ปลูกพืช ๔ ชนิดมาทดแทนในพื้นที่ปลูกข้าว ได้แก่ อ้อย ข้าวโพด ปาล์มน้ำมัน และการทำไร่นาสวนผสม และจะกำหนดมาตรการจูงใจต่างๆ ให้แก่เกษตรกรได้ปรับเปลี่ยนการปลูกข้าว

ประธาน ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ ควรไปบอกผู้ว่าราชการจังหวัดให้ดูดีๆ เพราะเป็นนโยบายของรัฐบาล คนที่ได้ประโยชน์ คือ โรงสีในเครือข่ายของรัฐบาล ซึ่งเก็บค่าเช่ากระสอบละ ๒ บาท/เดือน ความจริงโครงการนี้ต้องทำเป็นประจำทุกปี จังหวัดที่มีข้าวเปลือกมหาศาล ควรสร้างโกดังกลางเหมือนองค์การคลังสินค้าสำหรับเก็บข้าวเปลือก แล้วให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบ ดูแลรักษา ใช้งบประมาณจังหวัดละ ๑๐๐-๒๐๐ ล้านบาท ๓-๔ ปีก็คุ้มทุนแล้ว และในระหว่างที่ไม่มีข้าวเก็บก็ให้เป็นพื้นที่สำหรับเล่นกีฬาหรือจัดกิจกรรมสาธารณะของชุมชน หรือการจัดเวทีประชาคมไปในตัวก็ได้ ถ้ามีข้าวรัฐบาลไม่ต้องเสียค่าเช่าแก่โรงสีในการเก็บข้าว

ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ (นายธานีฯ) อย่างเช่นการจะลดราคาจำหน่ายข้าว ควรทำให้เห็นว่าลดด้านอื่นด้วย ด้านบริหารจัดการเคยได้ ๔ หมื่นล้านบาท ลดเหลือ ๑ หมื่นล้านบาท ที่เหลือให้ใช้งบปกติ โรงสีกระสอบละ ๒ บาท ลดเหลือกระสอบละ ๕๐ สตางค์ เพราะโรงสีได้ไปเยอะแล้ว และครั้งที่แล้วก็เก็บนานด้วย จะได้เห็นว่าคุณฝ่ายลดลง และขานาได้คุ้มครองลดราคาปุ๋ยไป สรุปแล้วไม่ได้ลดแต่ที่จำเป็นต้องลดตัวเลขลงมาเหลือ ๑๓,๕๐๐ บาท เพื่อให้ราคาข้าวในตลาดโลกมันกระตือรือร้น ผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้อธิบายขานาได้ ไม่ใช่ไปถึงพบขานาบอกว่า ลดแต่ขานาอย่างเดียว โรงสีรวยเหมือนเดิม อย่างที่ผมเคยพูดว่ากระทรวงเกษตรฯ และกระทรวงพาณิชย์ไม่คิดจะช่วยขานาบ้างหรือ ขานาภาคอีสานกว่าจะเกี่ยวข้าวได้มันแห้งมาก จนรถลงไปวิ่งในท้องนาได้ ยังจะมีความขึ้นอะไรอีก แต่ก็ยังถูกหักความขึ้น ๒๐% อยู่ดี ผมคิดว่าตรงนี้น่าจะไปคุยกัน คิดว่าขานาภาคอีสานไม่น่าจะถูกหักความขึ้นแล้ว หรือหักความขึ้นแค่ ๕% ก็พอ ขานาได้เงินเพิ่มอีกตันหนึ่งเป็นพันบาท เหมือนเขาไม่ได้ถูกลดไป ผมว่าขานาพอใจ เพราะขานาเขาไม่ได้มองที่ ๑๕,๐๐๐ บาท แต่ที่จริงขานาเหลือแค่ ๑๒,๐๐๐ บาท หรือไม่กี่เหลือ ๘,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นให้ขานาเห็นตัวเลขที่แท้จริง ซึ่งขานาจะได้ ๑๒,๐๐๐ บาท เหมือนเดิม ที่ลดลงมาตรงนี้ให้ไปตัดตรงอื่น น่าจะเป็นวิธีการที่ดีที่กระทรวงพาณิชย์ที่ควรจะไปทำ อีกอย่างไปบอกให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไปทำอย่างโน้นอย่างนี้ แต่ตอนแรกกระทรวงพาณิชย์ทำเองหมด สั่งการโดยตรง คิดเองอะไรเอง ตอนนี้อย่าไปไม่ไหวก็บอกให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมาทำ ก็ย้อนกลับมาเรื่องเก่าว่า เรื่องในภูมิภาคควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดการของท่าน ท่านรู้ว่าตำบลนี้จะขายข้าวให้โรงสีไหนดี โรงสีไหนแบล็คคลิสต์ ผมว่าผู้ว่าราชการจังหวัดท่านรู้หมด เส้นทางที่จะเอาข้าวเข้ามา เอาข้าวออกไป แต่เนื่องจากว่าพอไปทำกันเอง ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ต้องอยู่ห่างๆ เพราะมีคนทำแล้ว ก็อยากจะให้ปรับปรุงระบบการบริหาร

มติที่ประชุม

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่นๆ

- ไม่มี -

ปิดประชุมเวลา ๑๒.๐๐ น.

(นายวาทีวาท ภัคอรินุชชัย)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการ

ผู้บันทึกรายงานการประชุม

(น.ส.ปรียานุช เจริญผล)

ผู้อำนวยการส่วนตรวจราชการ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม